

2026/1392

26.6.2026

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2026/1392

z dnia 20 maja 2026 r.

w sprawie produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego i obrotu nim, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625 oraz uchylające dyrektywę Rady 1999/105/WE (rozporządzenie w sprawie LMR)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie Rady 1999/105/WE ⁽³⁾ określono przepisy dotyczące produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego (LMR) w celu obrotu oraz dotyczące obrotu LMR.
- (2) Lasy pokrywają około 45 % obszaru lądowego w Unii i pełnią wielofunkcyjną rolę obejmującą funkcje społeczne, gospodarcze, środowiskowe, ekologiczne i kulturowe. Lasy, między innymi, pełnią podstawową funkcję pochłaniacza dwutlenku węgla w polityce łagodzenia zmiany klimatu. Wysokiej jakości, dostosowany do warunków klimatycznych i różnorodny LMR o udowodnionej tożsamości ma zasadnicze znaczenie dla pełnienia tych ról.
- (3) W świetle rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej, aktualizacji przepisów dotyczących systemu certyfikacji leśnego materiału rozmnożeniowego przemieszczanego w handlu międzynarodowym Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) (zwanego dalej „Systemem Nasion i Roślin Leśnych OECD”), nowych priorytetów politycznych Unii związanych ze zrównoważonym rozwojem, przystosowaniem do zmiany klimatu i różnorodnością biologiczną oraz w szczególności komunikatu Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. pt. „Europejski Zielony Ład”, a także doświadczenia zdobytego podczas wdrażania dyrektywy 1999/105/WE, dyrektywę tę należy zastąpić nowym aktem. Aby zapewnić jednolite stosowanie nowych przepisów w całej Unii, akt ten powinien mieć formę rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C, C/2024/1583, 5.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1583/oj>.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2024 r. (Dz.U. C, C/2025/3768, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3768/oj>) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 21 kwietnia 2026 r. (Dz.U. C, C/2026/2570, 30.4.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/2570/oj>). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2026 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym (Dz.U. L 11 z 15.1.2000, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1999/105/oj>).

- (4) System Nasion i Roślin Leśnych OECD ma na celu zachęcenie do produkcji i stosowania nasion, części roślin i roślin, które zostały pozyskane, przetworzone i były przedmiotem obrotu w sposób zapewniający wysoką jakość i dostępność LMR. Ze względu na długie cykle wzrostu lasów, koszt zakładania upraw i długoterminowy charakter inwestycji w lasy konieczne jest, by leśnicy otrzymywali w pełni wiarygodne informacje na temat pochodzenia i cech genetycznych LMR, który wykorzystują w swoich uprawach. System Nasion i Roślin Leśnych OECD zaspokaja tę potrzebę za pomocą certyfikacji i identyfikowalności. W istotny sposób pomaga on w przystosowaniu światowych lasów do zmieniających się warunków klimatycznych. Nacisk kładzie się na zapewnienie wysokiej różnorodności genetycznej w obrębie gatunków oraz na zachowanie różnorodności gatunków, w tym poprzez zróżnicowanie struktur lasów. W rezultacie utrzymano i zwiększono potencjał adaptacyjny lasów na potrzeby przystosowania ponownego obsadzenia obszaru drzewami (zwanego dalej „odnowieniem”) i tworzenia nowych lasów (zwanego dalej „zalesianiem”). Odnowienie może być wymagane jako element zrównoważonej gospodarki leśnej lub gdy części istniejącego lasu zostały dotknięte ekstremalnymi zdarzeniami pogodowymi, pożarami, chorobami, gradacjami agrofagów i innymi klęskami.
- (5) W Europejskim Zielonym Ładzie Komisja zobowiązuje się sprostać wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu i środowiskiem. Ma on na celu przekształcenie gospodarki Unii z myślą o bardziej zrównoważonej przyszłości. Unijne przepisy dotyczące produkcji i obrotu LMR muszą być zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁽⁴⁾, w którym ustanowiono unijne ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej, oraz z trzema strategiami wdrażania Europejskiego Zielonego Ładu, przedstawionymi w komunikacie Komisji z dnia 20 maja 2020 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” (zwanej dalej „unijną strategią na rzecz bioróżnorodności”), komunikacie Komisji z dnia 24 lutego 2021 r. pt. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu” (zwanej dalej „strategią UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu”) oraz komunikacie Komisji z dnia 16 lipca 2021 r. pt. „Nowa strategia leśna UE 2030” (zwanej dalej „strategią leśną UE”).
- (6) Rozporządzenie (UE) 2021/1119 zawiera wymóg, by odpowiednie instytucje Unii i państwa członkowskie zapewniały ciągłe postępy w zwiększaniu zdolności przystosowawczych, wzmacnianiu odporności i zmniejszaniu podatności na zmianę klimatu. Jednym z celów strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu jest zatem przyspieszenie osiągnięcia przez Unię zdolności przystosowania się do zmiany klimatu, w tym przez zmianę przepisów dotyczących LMR. Prawo Unii powinno zachęcać do produkcji i obrotu LMR w całej Unii.
- (7) Główne cele strategii leśnej UE to skuteczne zalesianie oraz ochrona i odbudowa lasów w Unii. Realizacja tych celów pomoże zwiększyć absorpcję CO₂, ograniczyć występowanie i zasięg pożarów lasów oraz promować biogospodarkę, przy pełnym poszanowaniu tych zasad ekologicznych, które sprzyjają różnorodności biologicznej. Zapewnienie odbudowy lasów i wzmocnienie zrównoważonej gospodarki leśnej mają kluczowe znaczenie dla przystosowania się do zmiany klimatu i dla odporności lasów. W tym względzie w strategii leśnej UE stwierdzono, że przystosowanie lasów do zmiany klimatu i odbudowa lasów po szkodach spowodowanych zmianą klimatu będą wymagały znacznych ilości odpowiedniego LMR. Oznacza to podjęcie działań w celu ochrony i zrównoważonego korzystania z leśnych zasobów genetycznych, od których zależy leśnictwo bardziej odporne na zmianę klimatu. Potrzebne są również działania na rzecz zwiększenia produkcji i dostępności takiego LMR, udzielania lepszych informacji na temat jego dostosowania do konkretnych warunków klimatycznych i ekologicznych na obszarach przeznaczonych do siewu lub sadzenia tego materiału oraz zwiększenia zakresu wspólnej produkcji i przekazywania takiego LMR przez granice krajowe na terytorium Unii.
- (8) Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności ma na celu wprowadzenie unijnej różnorodności biologicznej na drogę odbudowy do 2030 r. Zgodnie z tą strategią w prawie Unii priorytetem jest zachowanie różnorodności gatunków i zapewnienie wysokiej różnorodności genetycznej w obrębie gatunków i partii LMR celem ułatwienia dostawy wysokiej jakości zróżnicowanego genetycznie LMR o udowodnionej tożsamości, który jest dostosowany lub zdolny do dostosowania do obecnych i prognozowanych warunków klimatycznych. Ochrona i zwiększanie różnorodności biologicznej lasów, w tym różnorodności genetycznej w obrębie poszczególnych gatunków drzew, mają zasadnicze znaczenie dla zrównoważonej gospodarki leśnej i ochrony leśnych zasobów genetycznych, a tym samym dla wspierania przystosowania lasów do zmiany klimatu.

(4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

- (9) Mamy do czynienia z długoterminowym aspektem transgranicznym wynikającym z faktu, że w nadchodzących dziesięcioleciach oczekuje się znacznego przyspieszenia zaobserwowanego już przemieszczania się stref wegetacyjnych na północ. W związku z tym zawarty w niniejszym rozporządzeniu wymóg udzielania informacji na temat obszarów, w których LMR jest dostosowany do lokalnych warunków, byłby niezwykle przydatny dla leśników. Właściwe organy powinny mieć możliwość wyznaczania takich obszarów (zwanymi dalej „obszarami wprowadzania”).
- (10) W dyrektywie 1999/105/WE definiuje się LMR w odniesieniu do jego znaczenia dla celów leśnictwa w całej Unii lub w jej części, ale dyrektywa nie precyzuje tych celów. Dla zachowania jasności w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia należy w związku z tym wymienić cele, dla których istotne jest stosowanie wysokiej jakości LMR. LMR może być produkowany na potrzeby wykorzystywania w zalesianiu, odnawianiu, zróżnicowaniu struktury lasów oraz innych nasadzeniach drzew i bezpośrednim siewie w co najmniej jednym z następujących celów: leśnictwo wielofunkcyjne, produkcja drewna, biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych oraz ochrona leśnych zasobów genetycznych.
- (11) Systemy rolno-leśne należy jednak wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, ponieważ uznaje się je, obok rolnictwa precyzyjnego, rolnictwa ekologicznego, agroekologii i trwałych użytków zielonych o niskiej intensywności użytkowania, za jedną z wielu praktyk rolniczych przyczyniających się do ochrony różnorodności biologicznej, usług ekosystemowych i elementów krajobrazu. Elementy systemów rolno-leśnych, a w szczególności żywopłoty, uznaje się za nieprodukcyjne elementy rolnictwa, które chronią pola uprawne, a tym samym obejmują cele i założenia wykraczające poza cele określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) Badania naukowe wykazały ogromne znaczenie, jakie ma oparcie oceny i zatwierdzenia materiału podstawowego na konkretnym celu, w jakim wykorzystywany będzie LMR. Ponadto siew i sadzenie wysokiej jakości LMR we właściwym miejscu ma pozytywny wpływ na cel, w jakim wykorzystywany jest dany LMR. Siew i sadzenie „we właściwym miejscu” oznacza, że dany LMR jest dopasowany pod względem genetycznym i fenotypowym do obszaru, na którym jest uprawiany, z uwzględnieniem odpowiednich dla niego prognoz klimatycznych.
- (13) Po zatwierdzeniu materiału podstawowego właściwe organy powinny dokonać rozróżnienia między autochtonicznymi i rodzimymi źródłami nasion lub drzewostanami. Podmioty profesjonalne powinny mieć możliwość odzwierciedlenia tego rozróżnienia w dokumencie podmiotu profesjonalnego.
- (14) Aby zapewnić wystarczające dostawy LMR w odpowiedzi na zwiększone zapotrzebowanie, konieczne jest usunięcie wszelkich rzeczywistych lub potencjalnych barier w handlu, które mogą ograniczać swobodny przepływ LMR na terytorium Unii. Cel ten można osiągnąć tylko wtedy, gdy odpowiednie przepisy Unii dotyczące LMR wprowadzą najwyższe możliwe normy.
- (15) Przepisy unijne dotyczące produkcji LMR w celach obrotu i obrotu LMR powinny uwzględniać praktyczne potrzeby i mieć zastosowanie wyłącznie do niektórych gatunków oraz ich mieszańców, które są ważne dla celów niniejszego rozporządzenia. Gatunki te powinny zostać wymienione w niniejszym rozporządzeniu.
- (16) Celem niniejszego rozporządzenia jest pomoc w utrzymaniu i tworzeniu odpornych lasów, odbudowie ekosystemów leśnych, wspieraniu ich usług ekosystemowych oraz tworzeniu innych nasadzeń drzew. Zostanie to osiągnięte w szczególności dzięki zrównoważonej produkcji wysokiej jakości LMR, obrotowi nim i jego identyfikowalności oraz poprzez zapewnienie, że użytkownicy będą informowani przed zakupem LMR o szczególnych warunkach klimatycznych i ekologicznych, w których znajdował się odpowiedni materiał podstawowy.
- (17) Aby zapewnić przystosowanie certyfikowanego LMR do konkretnych warunków klimatycznych i ekologicznych obszaru, na którym ma zostać wysiany lub posadzony, właściwe organy powinny podczas procedury zatwierdzenia materiału podstawowego oceniać jego właściwości związane z trwałością. Te właściwości związane z trwałością powinny obejmować przystosowanie tego materiału podstawowego do szczególnych warunków klimatycznych i ekologicznych, w tym do czynników biotycznych i abiotycznych występujących w regionie pochodzenia, oraz jego odporność lub tolerancję na agrofagi, a także na niekorzystne warunki klimatyczne i warunki siedliskowe w miejscu jego uprawy.

- (18) Aby zapewnić najwyższą możliwą jakość LMR, należy pozyskiwać go wyłącznie z materiału podstawowego, który został oceniony i zatwierdzony przez właściwe organy. Należy ustanowić przepisy dotyczące pozyskiwania i zbioru LMR z materiału podstawowego w celu zapewnienia wysokiej jakości i identyfikowalności takiego LMR. Aby umożliwić właściwym organom nadzorowanie pozyskiwania i zbioru, podmioty profesjonalne powinny powiadamiać je z wyprzedzeniem o zamiarze pozyskania.
- (19) Materiał podstawowy powinien być oceniony i zatwierdzony przez właściwe organy. Zatwierdzony materiał podstawowy należy zarejestrować w rejestrze krajowym i nadać mu niepowtarzalny odnośnik w tym rejestrze wraz z odniesieniem do jednostki zatwierdzenia.
- (20) Aby jednak zapewnić większą elastyczność w odniesieniu do LMR kategorii „ze zidentyfikowanego źródła” w przypadku ekstremalnych warunków pogodowych i klimatycznych, właściwe organy powinny mieć możliwość, po zatwierdzeniu przez Komisję, udzielania podmiotom profesjonalnym zezwolenia na zatwierdzanie, w odniesieniu do wybranych gatunków, materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR tej kategorii.
- (21) W celu odzwierciedlenia rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej oraz mających zastosowanie norm międzynarodowych powinna istnieć możliwość włączenia stosowania technik biochemicznych i molekularnych do procedury zatwierdzania materiału podstawowego jako metody uzupełniającej.
- (22) Aby zapewnić rzeczywisty obraz sytuacji i przejrzystość w odniesieniu do LMR produkowanego i będącego przedmiotem obrotu w całej Unii, każde państwo członkowskie powinno utworzyć w formacie elektronicznym, opublikować i aktualizować krajowy rejestr materiału podstawowego poszczególnych gatunków i ich mieszańców zatwierdzonych na jego terytorium.
- (23) Z tego samego względu Komisja powinna na podstawie rejestrów krajowych dostarczonych przez poszczególne państwa członkowskie opublikować w formacie elektronicznym unijny wykaz zatwierdzonego materiału podstawowego na potrzeby produkcji LMR. Unijny wykaz powinien zawierać informacje dotyczące materiału podstawowego, który zawiera lub składa się z organizmu zmodyfikowanego genetycznie, w tym uzyskanego za pomocą niektórych nowych technik genomowych.
- (24) Właściwe organy powinny wystawić świadectwo pochodzenia dla całego LMR pochodzącego z zatwierdzonego materiału podstawowego. Świadectwo pochodzenia powinno zapewnić identyfikację LMR, zawierać informacje o jego pochodzeniu oraz najbardziej odpowiednie szczegółowe informacje dla jego użytkowników i właściwych organów odpowiedzialnych za jego kontrolę urzędową. Powinna istnieć możliwość wystawienia świadectwa pochodzenia w formie elektronicznej.
- (25) Każde państwo członkowskie powinno ustanowić i aktualizować krajowy wykaz wystawionych świadectw pochodzenia oraz udostępniać ten wykaz Komisji i właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich.
- (26) Tylko LMR pozyskany z zatwierdzonego materiału podstawowego powinien być następnie dopuszczony do certyfikacji i wprowadzany do obrotu. LMR powinien być certyfikowany jako „ze zidentyfikowanego źródła”, „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” i „przetestowany” przez właściwe organy i być przedmiotem obrotu z odniesieniem do tych kategorii. Kategorie LMR „ze zidentyfikowanego źródła”, „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” i „przetestowany” powinny podlegać jednolitym wymogom dotyczącym produkcji i obrotu, aby zapewnić przejrzystość, stworzyć równe warunki dla podmiotów profesjonalnych w całej Unii i zagwarantować integralność rynku wewnętrznego.
- (27) Materiał podstawowy przeznaczony do produkcji LMR na potrzeby ochrony leśnych zasobów genetycznych różni się od materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR do celów komercyjnych ze względu na odmienne kryteria selekcji mające zastosowanie do tych dwóch rodzajów materiału podstawowego. W związku z tym powinna istnieć możliwość udzielenia podmiotom profesjonalnym, pod pewnymi warunkami, zezwolenia na zatwierdzanie materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR na potrzeby ochrony leśnych zasobów genetycznych. Upoważnione podmioty profesjonalne powinny zatwierdzać taki materiał podstawowy zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i z odniesieniem do jednostki zatwierdzenia oraz przekazywać właściwemu organowi szczegółowe informacje dotyczące tej jednostki zatwierdzenia. Decyzję o włączeniu tego materiału podstawowego do rejestru krajowego powinien podejmować właściwy organ danego państwa członkowskiego.

- (28) Kategoria „ze zidentyfikowanego źródła” jest minimalną normą wymaganą w przypadku obrotu LMR, ponieważ w przypadku materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR należącego do tej kategorii przeprowadzono niewielką selekcję fenotypową lub nie została ona przeprowadzona. Aby zapewnić identyfikowalność, podmiot profesjonalny powinien rejestrować lokalizację materiału podstawowego, z którego zebrano LMR, czyli – innymi słowy – jego miejsce pochodzenia. Podaje się pochodzenie tego materiału podstawowego, jeżeli jest znane. Jest to zgodne z Systemem Nasion i Roślin Leśnych OECD oraz doświadczeniem zdobytym w związku ze stosowaniem dyrektywy 1999/105/WE.
- (29) Na podstawie doświadczenia zdobytego podczas stosowania dyrektywy 1999/105/WE oraz biorąc pod uwagę System Nasion i Roślin Leśnych OECD, właściwy organ powinien ocenić materiał podstawowy przeznaczony do produkcji LMR kategorii „wyselekcjonowany”. Ocena ta powinna opierać się na obserwacji cech tego materiału podstawowego i uwzględniać konkretny cel, w jakim ma być stosowany LMR pozyskany z tego materiału podstawowego. Należy zadbać o ogólną jakość w ramach tej kategorii. Populacja reprodukcyjna powinna charakteryzować się co najmniej pewnym stopniem jednolitości.
- (30) W celu wyprodukowania LMR kategorii „kwalifikowany” podmiot profesjonalny powinien wybrać – ze względu na wyjątkowe cechy, na przykład pod względem produkcji drewna lub dostosowania się do lokalnych warunków klimatycznych i ekologicznych – składniki materiału podstawowego, które będą wykorzystane na poziomie indywidualnym w projekcie wzoru krzyżowania. Właściwy organ powinien zatwierdzić skład i proponowany wzór krzyżowania tych składników, układ terenu, warunki izolacji i lokalizację tego materiału podstawowego. Jest to istotne w celu dostosowania do mających zastosowanie norm międzynarodowych na podstawie Systemu Nasion i Roślin Leśnych OECD oraz w celu uwzględnienia doświadczenia zdobytego w związku ze stosowaniem dyrektywy 1999/105/WE.
- (31) Materiał podstawowy przeznaczony do produkcji LMR kategorii „przetestowany” powinien podlegać możliwie najbardziej rygorystycznym wymogom. Wyższość LMR powinno się oceniać w odniesieniu do jednego, a najlepiej większej liczby zatwierdzonych lub wcześniej wybranych wzorców. Normy te należy określić na podstawie celu, do którego będzie wykorzystany LMR kategorii „przetestowany”. Po wyselekcjonowaniu składników materiału podstawowego wyższość LMR należy wykazać w drodze testów porównawczych lub oszacować, przeprowadzając ocenę składników genetycznych tego materiału podstawowego. Właściwy organ powinien uczestniczyć w tym procesie. Powinien on zatwierdzić układ doświadczalny i testy w celu zatwierdzenia materiału podstawowego, zweryfikować dokumentację dostarczoną przez podmiot profesjonalny i zatwierdzić wyniki testów dotyczących wyższości LMR albo oceny genetycznej. Realizując te zadania, właściwy organ powinien dążyć do dostosowania do mających zastosowanie norm międzynarodowych na podstawie Systemu Nasion i Roślin Leśnych OECD i innych mających zastosowanie norm międzynarodowych oraz powinien uwzględnić doświadczenie zdobyte w związku ze stosowaniem dyrektywy 1999/105/WE.
- (32) Przeprowadzenie oceny materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „przetestowany” trwa średnio 10 lat. W celu zapewnienia szybszego dostępu na rynku do LMR tej kategorii, gdy ocena materiału podstawowego jest w toku, państwa członkowskie powinny mieć możliwość tymczasowego zatwierdzenia materiału podstawowego na maksymalny okres 10 lat. Zatwierdzenie takie powinno się przyznawać tylko wtedy, gdy tymczasowe wyniki oceny genetycznej lub testów porównawczych wskazują na to, że po zakończeniu testów materiał podstawowy spełni wymogi niniejszego rozporządzenia. W celu zapewnienia, aby zatwierdzenie pozostało odpowiednie, wyniki te powinny być ponownie analizowane najpóźniej po 10 latach.
- (33) Zgodność LMR będącego przedmiotem obrotu z wymogami dotyczącymi kategorii „ze zidentyfikowanego źródła”, „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” i „przetestowany” powinna być poświadczona etykietą urzędową. Przed wprowadzeniem do obrotu lub bezpośrednim użyciem oraz do czasu wystawienia etykiety urzędowej pozyskany LMR powinien zostać opatrzony etykietą tymczasową, aby zapewnić identyfikowalność.
- (34) Oprócz etykiety urzędowej podmioty profesjonalne powinny również wystawiać dokument podmiotu profesjonalnego. Powinien on zawierać wszystkie informacje z etykiety urzędowej, a także informacje uzupełniające. Jest to konieczne w celu jak najpełniejszego poinformowania użytkownika o LMR oraz rejestrowania tych informacji w najskuteczniejszy sposób.

- (35) LMR zmodyfikowany genetycznie powinien pozostawać w obrocie tylko wtedy, gdy jest bezpieczny dla zdrowia ludzkiego i środowiska oraz został zatwierdzony do uprawy na podstawie dyrektywy 2001/18/WE⁽⁵⁾ lub rozporządzenia (WE) nr 1829/2003⁽⁶⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady i jeżeli ten LMR należy do kategorii „przetestowany”. Pozostawanie w obrocie LMR uzyskanego za pomocą niektórych nowych technik genomowych powinno być możliwe tylko wtedy, gdy spełnia on wymogi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1388⁽⁷⁾ i jeżeli ten LMR należy do kategorii „przetestowany”.
- (36) Etykieta urzędowa powinna zawierać informacje dotyczące materiału podstawowego, który zawiera lub składa się z organizmu zmodyfikowanego genetycznie, w tym takiego, który uzyskano za pomocą niektórych nowych technik genomowych.
- (37) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego i stworzyć równe warunki działania, należy ustanowić pewne wymogi dotyczące spoczywającego na podmiotach profesjonalnych obowiązku zapewnienia identyfikowalności i identyfikacji LMR na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu oraz poddawania tych podmiotów kontrolom urzędowym. Przed powierzeniem wykonywania wszystkich lub niektórych działań wymaganych do produkcji i obrotu LMR pod nadzorem urzędowym sprawowanym przez właściwy organ, podmioty profesjonalne powinny uzyskać zezwolenie właściwego organu. Należy ustanowić przepisy dotyczące udzielania, cofania lub zmiany takiego zezwolenia oraz sprawowania nadzoru urzędowego przez właściwe organy.
- (38) W szczególności podmioty profesjonalne powinny mieć możliwość uzyskania od właściwego organu zezwolenia na wystawienie i wydrukowanie pod nadzorem urzędowym etykiety urzędowej dla określonych gatunków i kategorii LMR. Zapewni to podmiotom profesjonalnym większą elastyczność w odniesieniu do prowadzonego następnie obrotu tym LMR. Podmioty profesjonalne powinny mieć jednak możliwość rozpoczęcia wystawiania i drukowania etykiety urzędowej dopiero po stwierdzeniu, że LMR spełnia mające zastosowanie wymogi. Zezwolenie to jest konieczne w związku z urzędowym charakterem etykiety urzędowej oraz w celu zagwarantowania użytkownikom LMR najwyższych możliwych norm jakości.
- (39) O ile określone gatunki i ich mieszańce nie są przedmiotem działań zawartych w niniejszym rozporządzeniu, państwa członkowskie mogą w odniesieniu do tych gatunków i mieszańców oraz do swojego terytorium podjąć równoważne lub bardziej rygorystyczne lub też mniej rygorystyczne działania.
- (40) W celu zapewnienia przejrzystości i skuteczniejszej kontroli produkcji i obrotu LMR podmioty profesjonalne powinny być rejestrowane w rejestrach ustanowionych przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031⁽⁸⁾. Jest to niezbędne do właściwego funkcjonowania urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych i w celu uniknięcia podwójnej rejestracji. Podmioty profesjonalne, do których zastosowanie ma niniejsze rozporządzenie, są w dużej mierze objęte zakresem urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych na podstawie rozporządzenia (UE) 2016/2031.

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/18/oj>).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2003/1829/oj>).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1388 z dnia 17 czerwca 2026 r. w sprawie roślin uzyskiwanych za pomocą niektórych nowych technik genomowych oraz uzyskiwanych z tych roślin produktów, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2017/625 (Dz.U. L, 2026/1388, 26.6.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1388/oj>).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/2031/oj>).

- (41) Przed przekazaniem LMR podmioty profesjonalne powinny ułatwić potencjalnym użytkownikom LMR dostęp do istniejących dostępnych informacji dotyczących dostosowania LMR do konkretnych warunków klimatycznych i ekologicznych, aby umożliwić użytkownikom wybór LMR najbardziej odpowiedniego do jego zamierzonego zastosowania w planowanej lokalizacji.
- (42) W przypadku materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR należącego do kategorii „ze zidentyfikowanego źródła” i „wyselekcjonowany” państwa członkowskie powinny, w przypadku odpowiednich gatunków, wyznaczyć regiony pochodzenia w celu wskazania obszarów lub grupy obszarów o wystarczająco jednolitych warunkach ekologicznych i obejmujących materiał podstawowy o podobnych cechach fenotypowych lub genetycznych. Jest to konieczne, ponieważ LMR wyprodukowany z tego materiału podstawowego ma być przedmiotem obrotu z odniesieniem do tych regionów pochodzenia.
- (43) Należy ustanowić przepisy dotyczące sporządzania i aktualizowania dla jednego lub większej liczby gatunków drzew, planów awaryjnych, które państwa członkowskie mogą ustanowić, aby zapewnić swoje przygotowanie i zdolność do ustanowienia wystarczających dostaw LMR niezbędnego do odnowienia obszarów dotkniętych ekstremalnymi zdarzeniami pogodowymi, pożarami, chorobami, gradacjami agrofagów, klęskami lub wszelkimi innymi niepożądanymi zdarzeniami. Należy ustanowić przepisy dotyczące treści planów awaryjnych, aby zapewnić proaktywne i skuteczne działania przeciwko takim zagrożeniom, jeżeli się pojawią. Powinna również istnieć możliwość dostosowania treści planów awaryjnych do konkretnych warunków klimatycznych i ekologicznych panujących na terytoriach państw członkowskich. Możliwości te powinny również odzwierciedlać ogólne działania w zakresie gotowości, które państwa członkowskie podejmują na zasadzie dobrowolności w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE⁽⁹⁾.
- (44) Aby zapewnić identyfikowalność LMR, na wszystkich etapach produkcji i obrotu powinien być on przechowywany w oddzielnych partiach wraz z odniesieniem do poszczególnych jednostek zatwierdzenia oraz do świadectwa pochodzenia po jego wystawieniu. W celu zapewnienia przejrzystości i identyfikowalności każdą partię LMR należy oznaczyć kodem partii, a po wystawieniu świadectwa pochodzenia – kodem świadectwa pochodzenia.
- (45) Przedmiotem obrotu powinny być jedynie nasiona spełniające określone normy jakości. Powinny one być etykietowane i być przedmiotem obrotu wyłącznie w zamkniętych opakowaniach, które są zaplombowane, aby umożliwić ich prawidłową identyfikację, zapewnić ich jakość i identyfikowalność oraz uniknąć oszustw.
- (46) W okresach, w których występują tymczasowe trudności w pozyskiwaniu wystarczających ilości LMR niektórych gatunków, powinna istnieć możliwość tymczasowego zatwierdzenia materiału podstawowego lub LMR spełniającego mniej rygorystyczne wymogi jakości, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Te mniej rygorystyczne wymogi powinny obejmować zatwierdzenie materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji różnych kategorii LMR lub obrotu LMR, który spełnia mniej rygorystyczne wymogi jakości. Jest to konieczne, aby zapewnić elastyczne podejście w obszarach dotkniętych niekorzystnymi okolicznościami i uniknąć zakłóceń na rynku wewnętrznym LMR.
- (47) Aby zharmonizować przeprowadzanie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do LMR w całej Unii, należy ustanowić przepisy dotyczące wyznaczania właściwych organów odpowiedzialnych za takie zadania i wymogów dotyczących tych organów, a także dotyczące wykonywania i ewentualnego delegowania takich zadań.
- (48) Ekspert Komisji powinni mieć możliwość przeprowadzania kontroli, w tym audytów, w państwach członkowskich w celu zweryfikowania stosowania właściwego prawodawstwa Unii oraz funkcjonowania krajowych systemów kontroli i właściwych organów.

⁽⁹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

- (49) W celu zapewnienia zasad dobrej administracji i zaufania publicznego właściwe organy powinny przeprowadzać kontrole urzędowe z zachowaniem wysokiego poziomu przejrzystości. W tym celu powinny one podawać do wiadomości publicznej, w tym poprzez publikację w internecie, istotne informacje dotyczące organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych, w tym, w stosownych przypadkach, rodzaju i liczby kontroli urzędowych, przypadków niezgodności, zastosowanych środków i nałożonych kar.
- (50) LMR powinien być importowany z państw trzecich tylko wtedy, gdy zostanie stwierdzone, że spełnia on wymogi równoważne wymogom mającym zastosowanie do LMR produkowanego i będącego przedmiotem obrotu w Unii. Jest to konieczne w celu zapewnienia, aby importowany LMR zapewniał ten sam poziom jakości co LMR produkowany w Unii. Podejście to zapewni, że importowany LMR nie tylko będzie spełniał normy Unii, ale także przyczyniał się do różnorodności genetycznej i trwałości.
- (51) Ekstremalne warunki pogodowe i klimatyczne mogą powodować niedobory LMR w jednym lub większej liczbie państw członkowskich, którym to niedoborom pozostałe państwa członkowskie lub państwa trzecie, którym przyznano równoważność, nie mogą zaradzić. W związku z tym w tych wyjątkowych przypadkach te państwa członkowskie powinny mieć możliwość, pod pewnymi warunkami, tymczasowego importu LMR z państw trzecich innych niż te, w przypadku których stwierdzono równoważność. Oceniając te warunki, Komisja powinna również wziąć pod uwagę szczególne potrzeby zainteresowanych państw członkowskich, takie jak pochodzenie i cechy genetyczne danego LMR.
- (52) W przypadku importu LMR z państwa trzeciego do Unii zainteresowany podmiot profesjonalny powinien poinformować właściwy organ z wyprzedzeniem o tym imporcie za pośrednictwem systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC) utworzonego na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625⁽¹⁰⁾. Do importowanego LMR należy ponadto dołączyć certyfikat OECD lub równoważne świadectwo urzędowe wystawione przez państwo trzecie pochodzenia oraz dokumentację zawierającą szczegółowe informacje na temat tego LMR dostarczoną przez podmiot profesjonalny w tym państwie trzecim. Do tego LMR należy dołączyć etykietę OECD lub równoważną etykietę urzędową, ponieważ jest to konieczne, aby zapewnić użytkownikom tego LMR świadomy wybór i ułatwić właściwym organom przeprowadzanie odpowiednich kontroli urzędowych.
- (53) Aby monitorować wpływ niniejszego rozporządzenia i umożliwić Komisji ocenę wprowadzonych środków, państwa członkowskie powinny co pięć lat składać sprawozdania na temat ilości certyfikowanego LMR w podziale na kategorie i lata, liczby przyjętych planów awaryjnych, dostępnych i odpowiednich stron internetowych oraz wytycznych dla zakładających uprawy, a także ilości LMR importowanego z państw trzecich w podziale na rodzaje i gatunki, nałożonych kar i liczby zarejestrowanych podmiotów profesjonalnych.
- (54) W celu dostosowania niniejszego rozporządzenia do zmian ekologicznych, a w szczególności do przemieszczeń gatunków drzew i ich zasięgów na skutek zmiany klimatu, a także w celu odzwierciedlenia rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej, należy zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów w odniesieniu do zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez dodanie gatunków drzew do wykazu gatunków objętych niniejszym rozporządzeniem lub usunięcie ich z tego wykazu w zależności od tego, czy spełniają one określone kryteria, czy też przestaną je spełniać.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/625/oj>).

- (55) W celu odzwierciedlenia rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej i Systemu Nasion i Roślin Leśnych OECD oraz innych mających zastosowanie norm międzynarodowych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany wymogów dotyczących zatwierdzania materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „ze zidentyfikowanego źródła”, „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” i „przetestowany”, a także kategorii, w ramach których przedmiotem obrotu może być LMR z różnych rodzajów materiału podstawowego.
- (56) Aby odzwierciedlić rozwój wiedzy naukowej lub technicznej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie niektórych wymogów dotyczących partii jednostek nasiennych gatunków drzew objętych niniejszym rozporządzeniem, innych niż ich mieszańce, dotyczących części roślin takich gatunków i ich mieszańców, dotyczących zewnętrznych norm jakości *Populus* spp. rozmnażanych przez zrzezy pędowe z korzeniami lub bez korzeni, dotyczących materiału sadzeniowego gatunków drzew i ich mieszańców objętych niniejszym rozporządzeniem oraz dotyczących materiału sadzeniowego, który ma być sprzedawany użytkownikom końcowym w regionach o szczególnych warunkach ekoklimatycznych.
- (57) W celu zapewnienia jasności i zharmonizowanego podejścia do ustanawiania i wdrażania planów awaryjnych należy zgodnie z art. 290 TFUE przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie elementów, które można uwzględnić w planie awaryjnym na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (58) W celu zwiększenia wiarygodności systemu udzielania zezwoleń podmiotom profesjonalnym oraz nadzoru urzędowego sprawowanego przez właściwe organy należy zgodnie z art. 290 TFUE przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie procedury składania przez podmiot profesjonalny wniosku o udzielenie zezwolenia oraz potwierdzania zgodności z mającymi zastosowanie wymogami.
- (59) Aby osiągnąć cel określony w komunikacie Komisji z dnia 9 marca 2021 r. pt. „Cyfrowy kompas na 2030 r.: Europejska droga w cyfrowej dekadzie”, którym jest przejście na technologie cyfrowe z korzyścią dla obywateli i przedsiębiorstw, oraz aby uwzględnić postępy techniczne w zakresie cyfryzacji usług, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie przepisów dotyczących cyfrowego rejestrowania głównych działań dotyczących weryfikacji wymogów w zakresie zatwierdzania materiału podstawowego i produkcji LMR, które to działania prowadzą do wystawiania świadectw pochodzenia, etykiet urzędowych i dokumentów podmiotu profesjonalnego, oraz dotyczących ustanowienia scentralizowanej platformy łączącej wszystkie państwa członkowskie i Komisję.
- (60) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych nad aktami delegowanymi Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (61) Aby zapewnić proporcjonalne podejście, nie powinno być konieczne spełnianie niektórych wymogów przy obrocie małymi ilościami nasion. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do określenia, co stanowi małą ilość w odniesieniu do poszczególnych gatunków, uprawniającą do wyłączenia ich z niektórych wymogów dotyczących obrotu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj.

- (62) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia, aby podmioty profesjonalne, które uzyskały zezwolenie, prawidłowo i w sposób spójny zatwierdzały materiał podstawowy przeznaczony do produkcji LMR na potrzeby ochrony leśnych zasobów genetycznych, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych warunków oceny kwalifikowalności podmiotów profesjonalnych, które mają uzyskać zezwolenie na zatwierdzanie materiału podstawowego, oraz warunków przekazywania właściwemu organowi szczegółowych informacji na temat jednostki zatwierdzenia.
- (63) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz zaradzenia tymczasowym trudnościom w ogólnych dostawach LMR należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do udzielenia co najmniej jednemu państwu członkowskiemu tymczasowego zezwolenia na obrót LMR spełniającym mniej rygorystyczne wymogi niż wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu lub pochodzącego z materiału podstawowego, który spełnia mniej rygorystyczne wymogi niż wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (64) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz ułatwienia uznawania i stosowania świadectw pochodzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyjmowania treści i wzoru świadectwa pochodzenia, a także do ustanawiania przepisów dotyczących mechanizmów i rozwiązań technicznych zapewniających wystawianie dokładnych i wiarygodnych świadectw pochodzenia oraz zapobieganie ryzyku oszustw, procedur, których należy przestrzegać w przypadku cofnięcia świadectw pochodzenia i wystawiania zastępczych świadectw pochodzenia, przepisów dotyczących sporządzania poświadczonych kopii świadectw pochodzenia oraz przepisów dotyczących wystawiania elektronicznych świadectw pochodzenia i stosowania podpisów elektronicznych.
- (65) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz zapewnienia zharmonizowanych ram etykietowania i przekazywania informacji dotyczących LMR należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określenia formatu, rozmiaru, kształtu i koloru etykiety urzędowej i dokumentu podmiotu profesjonalnego w odniesieniu do wszystkich lub poszczególnych kategorii LMR. Przy określaniu koloru Komisja powinna wziąć pod uwagę zasady i przepisy Systemu Nasion i Roślin Leśnych OECD. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość, w stosownych przypadkach, stosowania przepisów dotyczących koloru.
- (66) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz odzwierciedlenia zmian związanych z cyfryzacją sektora LMR należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określania rozwiązań technicznych dotyczących wystawiania elektronicznych świadectw pochodzenia, elektronicznych etykiet urzędowych oraz elektronicznych dokumentów podmiotów profesjonalnych.
- (67) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz zapewnienia zatwierdzenia materiału podstawowego kategorii „ze zidentyfikowanego źródła” przez podmioty profesjonalne, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do udzielania takiego zatwierdzenia, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków.
- (68) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia oraz zapewnienia prawidłowego stosowania odstępstwa dotyczącego tymczasowego zatwierdzenia materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „przetestowany” należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określenia maksymalnej liczby jednostek LMR i maksymalnej wielkości obszaru, które mogą podlegać takiemu zatwierdzeniu.
- (69) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do podejmowania decyzji dotyczących organizacji tymczasowych eksperymentów mających na celu poszukiwanie lepszych rozwiązań niż określone w niniejszym rozporządzeniu wymogi w zakresie oceny i zatwierdzenia materiału podstawowego oraz produkcji i obrotu LMR.
- (70) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, przy jednoczesnym umożliwieniu wdrażania krajowych lub regionalnych podejść dotyczących produkcji i obrotu LMR oraz w celu poprawy jakości danego LMR, ochrony środowiska lub wkładu w ochronę różnorodności biologicznej i odbudowę ekosystemów leśnych, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do udzielania państwom członkowskim, pod pewnymi warunkami, zezwolenia na przyjęcie bardziej rygorystycznych lub dodatkowych wymogów dotyczących zatwierdzenia materiału podstawowego i produkcji LMR, do ograniczenia zatwierdzenia materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „ze zidentyfikowanego źródła” lub do zakazu sprzedaży użytkownikowi końcowemu do celu siewu lub sadzenia na całości lub części jego terytorium określonego LMR, w przypadku gdy ten LMR nie jest odpowiedni do ekologicznych warunków leśnictwa danego państwa członkowskiego i do właściwych celów.

- (71) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do podejmowania decyzji, że LMR określonych rodzajów, gatunków, kategorii oraz, w stosownych przypadkach, pochodzący z określonych rodzajów materiału podstawowego lub określonego regionu pochodzenia, produkowany w państwie trzecim, spełnia wymogi równoważne wymogom mającym zastosowanie do LMR produkowanego i będącego przedmiotem obrotu w Unii.
- (72) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustanowienia pewnych przepisów dotyczących jednolitych rozwiązań praktycznych w zakresie realizacji kontroli urzędowych w celu weryfikacji zgodności z przepisami w sprawie LMR.
- (73) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określenia formatu technicznego, w tym w odniesieniu do cyfrowego przedkładania i przetwarzania sprawozdań, które mają być przedkładane Komisji przez państwa członkowskie, dotyczących ilości certyfikowanego LMR w podziale na kategorie i lata, liczby przyjętych planów awaryjnych, dostępnych i odpowiednich stron internetowych oraz wytycznych dla zakładających uprawy, ilości LMR importowanego z państw trzecich w podziale na rodzaje i gatunki, kar oraz liczby zarejestrowanych podmiotów profesjonalnych.
- (74) Uprawnienia wykonawcze powierzone Komisji na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹²⁾.
- (75) W całej Unii powinien być dozwolony obrót jedynie zdrowym LMR. LMR będący przedmiotem obrotu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinien być również zgodny z zasadami ustanowionymi lub przewidzianymi w odpowiednich przepisach rozporządzenia (UE) 2016/2031 dotyczącymi agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej i regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii oraz ze środkami przyjętymi na podstawie art. 30 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (76) Agrofagi jakościowe to agrofagi, które nie podlegają rozporządzeniu (UE) 2016/2031. Mogą one występować podczas produkcji LMR oraz gdy LMR jest przechowywany przez długi okres w warunkach nadmiernej wilgoci materiału lub wilgotności powietrza. Ich obecność w LMR będącym przedmiotem obrotu powinna być zatem tak niska, aby nie miało to niekorzystnego wpływu na jego jakość.
- (77) Aby poprawić spójność przepisów dotyczących LMR z przepisami rozporządzenia (UE) 2016/2031 dotyczącymi paszportów roślin, należy zezwolić na połączenie etykiety urzędowej dla LMR z paszportem roślin.
- (78) Ze względu na specyfikę sektora LMR, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić własne przepisy dotyczące kontroli urzędowych LMR. Aby zapewnić spójne stosowanie kontroli urzędowych dotyczących LMR we wszystkich państwach członkowskich, stworzyć synergię z systemem kontroli urzędowych w podobnych sektorach, w szczególności w sektorze zdrowia roślin, oraz umożliwić państwom członkowskim wykorzystanie istniejących instrumentów i narzędzi, takich jak system IMSOC, do weryfikacji zgodności z przepisami dotyczącymi LMR, w stosownych przypadkach oprócz odpowiednich przepisów rozporządzenia (UE) 2017/625 należy stosować przepisy dotyczące kontroli urzędowych zawarte w niniejszym rozporządzeniu.
- (79) Przyjmuje się, że właściwe organy państw członkowskich, którym powierzono wykonywanie zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia, mogą być również właściwymi organami wyznaczonymi zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) 2017/625, a zatem odpowiedzialnymi za organizację kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w innych obszarach.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (80) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625.
- (81) Ze względu na jasność prawa i przejrzystość należy uchylić dyrektywę 1999/105/WE.
- (82) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie zharmonizowanego podejścia do produkcji i obrotu LMR, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skutki, złożoność i międzynarodowy wpływ działań możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu. W tym kontekście i w razie potrzeby w niniejszym rozporządzeniu wprowadza się odstępstwa lub szczegółowe wymogi w odniesieniu do określonych rodzajów LMR i do podmiotów profesjonalnych.
- (83) Z uwagi na czas i zasoby, które są potrzebne właściwym organom i zainteresowanym podmiotom profesjonalnym do dostosowania się do nowych wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 17 lipca 2031 r.
- (84) Aby uniknąć zakłóceń w produkcji LMR i obrocie nim w Unii, należy zezwolić na pozostanie w obrocie LMR wyprodukowanego przed dniem 17 lipca 2031 r. zgodnie z dyrektywą 1999/105/WE lub przepisami krajowymi do wyczerpania odpowiednich zapasów. Z tego samego powodu, należy zezwolić na pozostanie w obrocie LMR wyprodukowanego zgodnie z dyrektywą 1999/105/WE wraz ze świadectwem pochodzenia wystawionym na podstawie tej dyrektywy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego (LMR) przeznaczonego do obrotu oraz przepisy dotyczące obrotu LMR.

W szczególności w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wymogi dotyczące pochodzenia materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR, zatwierdzenia takiego materiału podstawowego i jego rejestracji, a także wymogi dotyczące identyfikowalności LMR, kontroli urzędowych, kategorii LMR, tożsamości i jakości LMR, certyfikacji, etykietowania, pakowania, importu, podmiotów profesjonalnych i krajowych planów awaryjnych.

Artykuł 2

Zakres stosowania i cele

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do produkcji do celów obrotu oraz obrotu LMR należącym do gatunków drzew wymienionych w załączniku I i ich mieszańców.

Do celów niniejszego rozporządzenia za mieszańce uznaje się mieszańce gatunków drzew wymienionych w załączniku I, jeżeli jest w nim wymieniony co najmniej jeden z gatunków rodzicielskich.

2. Celami niniejszego rozporządzenia są przyczynianie się do utrzymywania i tworzenia odpornych lasów, do odbudowy ekosystemów leśnych i różnorodności biologicznej lasów oraz wspieranie leśnych usług ekosystemowych i innych nasadzeń drzew, w szczególności poprzez:

a) zrównoważoną produkcję, obrót i identyfikowalność wysokiej jakości LMR w Unii;

- b) prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego LMR;
- c) wspieranie zrównoważonej produkcji drewna, biomateriałów, biomasy i innych produktów leśnych;
- d) wspieranie ochrony leśnych zasobów genetycznych;
- e) wkład LMR w łagodzenie zmiany klimatu, dostosowanie lasów do zmiany klimatu i ochronę przed erozją gleby.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 31 aktów delegowanych zmieniających wykaz zawarty w załączniku I, z uwzględnieniem:

- a) zmian ekologicznych, w tym przemieszczeń gatunków drzew i ich zasięgów na skutek zmiany klimatu;
- b) rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej.

Na podstawie tych aktów delegowanych dodaje się gatunki drzew do wykazu w załączniku I tylko wtedy, gdy gatunki te spełniają co najmniej jedno z następujących kryteriów:

- a) reprezentują znaczący obszar i znaczący udział wartości ekonomicznej produkcji LMR w Unii;
- b) są przedmiotem obrotu jako LMR w co najmniej dwóch państwach członkowskich; lub
- c) uznaje się je za ważne dla przystosowania do zmiany klimatu i dla ochrony leśnych zasobów genetycznych.

Na podstawie tych aktów delegowanych usuwa się gatunki drzew z wykazu w załączniku I, gdy tylko gatunki te przestają spełniać którekolwiek z kryteriów określonych w akapicie drugim niniejszego ustępu.

4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do następującego materiału:

- a) nasion i innego roślinnego materiału rozmnożeniowego objętego dyrektywami Rady 66/401/EWG⁽¹³⁾, 66/402/EWG⁽¹⁴⁾, 68/193/EWG⁽¹⁵⁾, 2002/53/WE⁽¹⁶⁾, 2002/54/WE⁽¹⁷⁾, 2002/55/WE⁽¹⁸⁾, 2002/56/WE⁽¹⁹⁾, 2002/57/WE⁽²⁰⁾, 2008/72/WE⁽²¹⁾ i 2008/90/WE⁽²²⁾;

⁽¹³⁾ Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych (Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298/66, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1966/401/oj>).

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych (Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1966/402/oj>).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 r. w sprawie wprowadzania do obrotu materiału do wegetatywnego rozmnażania winorośli (Dz.U. L 93 z 17.4.1968, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1968/193/oj>).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/53/oj>).

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/54/oj>).

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/55/oj>).

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzoniakami ziemniaków (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/56/oj>).

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włókniстых (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/57/oj>).

⁽²¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/72/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona (Dz.U. L 205 z 1.8.2008, s. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/72/oj>).

⁽²²⁾ Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców (Dz.U. L 267 z 8.10.2008, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/90/oj>).

- b) materiału rozmnożeniowego roślin ozdobnych zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 dyrektywy Rady 98/56/WE⁽²³⁾;
- c) LMR produkowanego wyłącznie na eksport do państw trzecich, pod warunkiem że jest on identyfikowany jako taki;
- d) LMR wykorzystywanego wyłącznie do badań urzędowych, celów naukowych lub selekcji, pod warunkiem że jest on identyfikowany jako taki za pomocą etykietowania i środków identyfikowalności;
- e) LMR, który jest przedmiotem umów o świadczenie usług w zakresie doczyszczania, dezynfekcji, obróbki i transportu, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - (i) dostawca usług nie nabywa tytułu ani do tego LMR, ani do produktu pozyskiwania;
 - (ii) zapewniona jest identyfikowalność LMR;
 - (iii) podmiot profesjonalny produkujący LMR przekazał właściwemu organowi na jego wniosek kopię odpowiednich części umowy zawartej z dostawcą usług, w tym norm i warunków, które ma spełniać LMR przewidziany w tej umowie; oraz
 - (iv) dostawca usług jest zarejestrowany w rejestrze, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b).

Warunek ustanowiony w akapicie pierwszym ppkt (iv) nie ma zastosowania do podmiotów świadczących usługi transportowe.

5. W odniesieniu do gatunków drzew niewymienionych w załączniku I i ich mieszańców państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do swojego terytorium, przyjąć środki równoważne środkom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu lub środki bardziej rygorystyczne lub mniej rygorystyczne niż środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. Mieszańce uznaje się za mieszańce gatunków drzew niewymienionych w załączniku I, jeżeli żaden z gatunków rodzicielskich nie jest w nim wymieniony.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „leśny materiał rozmnożeniowy” lub „LMR” oznacza jednostki nasienne, części roślin i materiał sadzeniowy należące do gatunków drzew wymienionych w załączniku I i ich mieszańców oraz przeznaczone do wykorzystania na potrzeby zalesiania, odnowienia, dywersyfikacji na działce leśne zróżnicowania struktury lasów i innych nasadzeń drzew oraz siewu bezpośredniego w co najmniej jednym z następujących celów:
 - a) leśnictwo wielofunkcyjne;
 - b) produkcja drewna, biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych; lub
 - c) ochrona leśnych zasobów genetycznych;
- 2) „jednostka nasienne” oznacza szyszki, owocostany, owoce i nasiona przeznaczone do produkcji materiału sadzeniowego lub do siewu bezpośredniego;
- 3) „materiał sadzeniowy” oznacza roślinę lub część rośliny wykorzystywaną do rozmnażania roślin i obejmuje rośliny wyhodowane z jednostek nasiennych, z części roślin lub z roślin z odnowienia naturalnego;

⁽²³⁾ Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych (Dz.U. L 226 z 13.8.1998, s. 16, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1998/56/oj>).

- 4) „części roślin” oznaczają zrzesy pędowe z korzeniami lub bez, zrzesy liściowe oraz zrzesy korzeniowe, eksplantaty lub zarodki służące do mikrorozmnażania, pąki, odkłady, korzenie, zrazy i wszelkie części roślin wykorzystywane do produkcji materiału sadzeniowego;
- 5) „zalesianie” oznacza utworzenie lasu przez sadzenie lub celowy siew, w tym zasadzenie lub celowy siew gatunków drzew dostosowanych do warunków regionalnych na terenie, który dotychczas był użytkowany w inny sposób, oraz wiąże się z przekształceniem formy użytkowania gruntów z nieleśnej w leśną;
- 6) „odnowienie” oznacza przywrócenie lasu poprzez sadzenie, celowy siew, rozmnażanie wegetatywne lub odnowienie naturalne na gruntach sklasyfikowanych jako lasy;
- 7) „materiał podstawowy” oznacza dowolny z następujących rodzajów materiału, o których mowa w tabeli zawartej w załączniku VI: źródła nasion, drzewostany, plantacje nasienne, drzewa mateczne, klony lub mieszanki klonów;
- 8) „źródło nasion” oznacza drzewa na określonym obszarze, z których zbierany jest LMR;
- 9) „drzewostan” oznacza wyznaczoną populację drzew, która jest wystarczająco jednorodna pod względem składu;
- 10) „plantacja nasienne” oznacza plantację wyselekcjonowanych drzew, na której każde pojedyncze drzewo identyfikowane jest za pomocą klonu lub rodu i która jest odizolowana lub zagospodarowana w taki sposób, aby uniknąć lub ograniczyć zapylenie ze źródeł zewnętrznych, i zagospodarowana w taki sposób, aby uzyskiwać częste, obfite i łatwe do pozyskania plony jednostek nasiennych;
- 11) „drzewa mateczne” oznaczają drzewa wykorzystywane jako osobniki rodzicielskie do uzyskiwania organizmów potomnych poprzez kontrolowane lub swobodne zapylenie jednego ze zidentyfikowanych osobników rodzicielskich, wykorzystywanego jako osobnik żeński, pyłkiem jednego osobnika rodzicielskiego (z obojga znanych rodziców) lub pyłkiem wielu zidentyfikowanych lub niezidentyfikowanych osobników rodzicielskich (ze znanej matki);
- 12) „klon” oznacza jednego osobnika lub grupę osobników (ramet) pochodzących pierwotnie z jednego osobnika (ortetu), uzyskanych poprzez rozmnażanie wegetatywne, na przykład przez zrzesy, mikrorozmnażanie, zrazy, odkłady lub podziały, lub pochodzących pierwotnie z linii komórkowych;
- 13) „mieszanka klonów” oznacza mieszankę zidentyfikowanych klonów w określonych proporcjach;
- 14) „jednostka zatwierdzenia” oznacza cały obszar materiału podstawowego lub co najmniej jednego osobnika materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR, które zostały zatwierdzone przez właściwe organy;
- 15) „partia” oznacza którekolwiek z następujących: partię nasion, partię jednostek nasiennych, partię nasion lub partię części roślin;
- 16) „partia nasion” oznacza zestaw nasion zebranych z zatwierdzonego materiału podstawowego i przetworzonych w jednolity sposób;
- 17) „partia roślin” oznacza zestaw roślin wyhodowanych z jednej partii nasion lub z rozmnożonego wegetatywnie materiału sadzeniowego, wyhodowanych na wydzielonym obszarze i przetworzonych w jednolity sposób;
- 18) „partia jednostek nasiennych” oznacza zestaw jednostek nasiennych zebranych z zatwierdzonego materiału podstawowego i przetworzonych w jednolity sposób;
- 19) „partia części roślin” oznacza zestaw części roślin zebranych i przetworzonych w jednolity sposób;
- 20) „kod partii” oznacza kod identyfikacyjny partii;
- 21) „miejsce pochodzenia” oznacza nazwę miejsca, w którym rośnie dowolne źródło nasion lub drzewostan;
- 22) „region pochodzenia” oznacza obszar lub grupę obszarów podlegających wystarczająco jednolitym warunkom ekologicznym, na których znajdują się drzewostany lub źródła nasion wykazujące podobne cechy fenotypowe lub genetyczne, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, granic wysokościowych;

- 23) „autochtoniczne źródło nasion lub drzewostan” oznacza źródło nasion lub drzewostan, które były stale i naturalnie odnawiane lub które były sztucznie odnawiane z LMR zebranego w tym samym źródle nasion lub drzewostanie lub w innych autochtonicznych źródłach nasion lub drzewostanach znajdujących się w bliskiej odległości od tego źródła nasion lub drzewostanu;
- 24) „rodzime źródło nasion lub drzewostan” oznacza źródło nasion lub drzewostan znajdujące się w określonym regionie pochodzenia stanowiącym część naturalnego zasięgu rozmieszczenia danego gatunku, wyhodowane z nasion lub rozmnażane wegetatywnie, których pochodzenie znajduje się w tym samym regionie pochodzenia;
- 25) „pochodzenie” oznacza:
- a) w przypadku autochtonicznego źródła nasion lub drzewostanu – miejsce, w którym rosną drzewa;
 - b) w przypadku nieautochtonicznego źródła nasion lub drzewostanu – miejsce, z którego nasiona lub rośliny pierwotnie wprowadzono;
 - c) w przypadku plantacji nasiennej – miejsca, w których pierwotnie znajdowały się jej składniki, takie jak miejsca pochodzenia lub inne właściwe informacje geograficzne;
 - d) w przypadku drzew matecznych – miejsca, w których pierwotnie się znajdowały, takie jak ich miejsca pochodzenia lub inne właściwe informacje geograficzne;
 - e) w przypadku klonu – miejsce, w którym ortet lub linia komórkowa znajdują się lub początkowo znajdowały lub w którym zostały wyselekcjonowane;
 - f) w przypadku mieszanki klonów – miejsca, w których ortety lub linie komórkowe znajdują się lub początkowo znajdowały lub w których zostały wyselekcjonowane;
- 26) „lokalizacja materiału podstawowego” oznacza obszar geograficzny lub położenie lub położenia geograficzne materiału podstawowego odpowiednio do każdej kategorii LMR;
- 27) „materiał pierwotny” oznacza roślinę, grupę roślin, LMR, materiał DNA lub informację genetyczną klonu lub klonów – w przypadku mieszanki klonów – służące jako materiał odniesienia na potrzeby weryfikacji tożsamości danego klonu lub danych klonów;
- 28) „podmiot profesjonalny” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną zawodowo za produkcję LMR lub obrót nim;
- 29) „produkcja” oznacza wszystkie etapy wytwarzania partii LMR do celów obrotu, w tym pozyskiwanie, zbiór, przechowywanie, przetwarzanie i rozmieszczanie oraz wysyłanie na tych etapach, a także konwersję partii jednostek nasiennych i partii części roślin oraz uprawę, rozmnażanie, utrzymywanie, przechowywanie i pozyskiwanie partii roślin;
- 30) „obróć” oznacza następujące działania prowadzone przez podmiot profesjonalny w odniesieniu do LMR, nieodpłatnie lub odpłatnie:
- a) sprzedaż, przechowywanie lub oferowanie na potrzeby sprzedaży lub jakkolwiek inną formę przekazywania dystrybucji lub wysyłania na potrzeby sprzedaży na terytorium Unii; lub
 - b) import na terytorium Unii;
- 31) „właściwy organ” oznacza:
- a) organ centralny lub regionalny państwa członkowskiego odpowiedzialny za organizację kontroli urzędowych, rejestrację materiału podstawowego, certyfikację LMR, rejestrację podmiotów profesjonalnych i inne czynności urzędowe dotyczące produkcji i obrotu LMR;

- b) każdy inny organ, któremu zgodnie z prawem Unii powierzono obowiązki, o których mowa w lit. a);
- c) w stosownych przypadkach – organ państwa trzeciego odpowiadający organowi, o którym mowa w lit. a);
- 32) „upoważniona jednostka” oznacza odrębną osobę prawną, której właściwy organ przekazał niektóre zadania związane z kontrolą urzędową lub niektóre zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi;
- 33) „kategoria” oznacza sklasyfikowanie LMR jako materiału ze zidentyfikowanego źródła, wyselekcjonowanego, kwalifikowanego lub przetestowanego;
- 34) „ze zidentyfikowanego źródła” oznacza kategorię LMR pochodzącego z materiału podstawowego, którym jest źródło nasion albo drzewostan znajdujące się w jednym regionie pochodzenia, spełniającego wymogi określone w załączniku II;
- 35) „wyselekcjonowany” oznacza kategorię LMR pochodzącego z materiału podstawowego, którym jest drzewostan znajdujący się w jednym regionie pochodzenia, wyselekcjonowanego na poziomie populacji i spełniającego wymogi określone w załączniku III;
- 36) „kwalifikowany” oznacza kategorię LMR pochodzącego z materiału podstawowego, który stanowią plantacje nasienne drzewa mateczne, klony lub mieszanki klonów, którego składniki zostały wyselekcjonowane na poziomie osobniczym, i który spełnia wymogi określone w załączniku IV;
- 37) „przetestowany” oznacza kategorię LMR pochodzącego z materiału podstawowego obejmującego drzewostany, plantacje nasienne, drzewa mateczne, klony lub mieszanki klonów, w przypadku gdy wyższość tego LMR wykazano za pomocą badań porównawczych lub szacowaną wyższość LMR obliczono na podstawie oceny genetycznej składników materiału podstawowego, oraz spełniającego wymogi określone w załączniku V;
- 38) „urzędowa certyfikacja” oznacza zarówno procedurę prowadzącą do wystawienia, jak i samo wystawienie świadectwa pochodzenia albo etykiety urzędowej, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- 39) „kontrole urzędowe” oznaczają czynności mające na celu weryfikację zgodności z niniejszym rozporządzeniem przeprowadzane przez właściwe organy odpowiedzialne za organizację tych czynności lub przez organy lub osoby fizyczne, którym przekazano niektóre z tych czynności;
- 40) „inne czynności urzędowe” oznaczają czynności dotyczące zatwierdzania materiału podstawowego oraz produkcji i obrotu LMR inne niż kontrole urzędowe, przeprowadzane przez właściwe organy lub organy lub osoby fizyczne, którym przekazano niektóre z tych czynności;
- 41) „weryfikacja dokumentacji” oznacza sprawdzenie świadectw pochodzenia i innych dokumentów;
- 42) „organizm zmodyfikowany genetycznie” oznacza organizm zmodyfikowany genetycznie zdefiniowany w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2001/18/WE, z wyłączeniem organizmów uzyskanych za pomocą technik modyfikacji genetycznej wymienionych w załączniku I B do tej dyrektywy;
- 43) „roślina NGT” oznacza roślinę NGT zdefiniowaną w art. 3 pkt 9 rozporządzenia (UE) 2026/1388;
- 44) „obszar wprowadzania” oznacza obszar wyznaczony przez właściwe organy, na którym LMR należący do kategorii „kwalifikowany” i „przetestowany” jest dostosowany do warunków klimatycznych i ekologicznych tego obszaru;
- 45) „FOREMATIS” oznacza System Informacji o Leśnym Materiale Rozmnożeniowym opracowany przez Komisję;

- 46) „odnowienie naturalne” oznacza odnowienie lasu w drodze procesów naturalnych, w tym samosiew, kiełkowanie, rozmnażanie przez odrosty lub przez odkłady;
- 47) „agrofagi jakościowe” oznaczają agrofagi:
- a) które nie są agrofagami kwarantannowymi dla Unii, agrofagami kwarantannowymi dla strefy chronionej ani unijnymi regulowanymi agrofagami niekwarantannowymi w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2016/2031 ani agrofagami podlegającymi środkom przyjętym na podstawie art. 30 ust. 1 tego rozporządzenia;
 - b) które występują w trakcie produkcji lub przechowywania LMR; oraz
 - c) których obecność ma niedopuszczalny niekorzystny wpływ na jakość LMR oraz nieakceptowalny wpływ gospodarczy, jeżeli chodzi o wykorzystanie tego LMR w Unii.

ROZDZIAŁ II

Materiał podstawowy i pochodzący z niego LMR

Artykuł 4

Zatwierdzenie materiału podstawowego na potrzeby produkcji LMR

1. Do produkcji LMR wykorzystuje się wyłącznie materiał podstawowy zatwierdzony przez właściwe organy.
2. Materiał podstawowy przeznaczony do produkcji LMR, który ma zostać certyfikowany jako „ze zidentyfikowanego źródła”, zatwierdza się, jeżeli spełnia wymogi określone w załączniku II.

Materiał podstawowy przeznaczony do produkcji LMR, który ma zostać certyfikowany jako „wyselekcjonowany”, zatwierdza się, jeżeli spełnia wymogi określone w załączniku III.

Materiał podstawowy przeznaczony do produkcji LMR, który ma zostać certyfikowany jako „kwalifikowany”, zatwierdza się, jeżeli spełnia wymogi określone w załączniku IV.

Materiał podstawowy przeznaczony do produkcji LMR, który ma zostać certyfikowany jako „przetestowany”, zatwierdza się, jeżeli spełnia wymogi określone w załączniku V.

Ocena, czy spełnione są wymogi dotyczące zatwierdzenia materiału podstawowego określone w załącznikach II–V, obejmuje, w stosownych przypadkach, inspekcje wzrokowe, weryfikacje dokumentacji, testy i analizy. Można również stosować inne metody uzupełniające, takie jak techniki biochemiczne i molekularne, jeżeli są one odpowiednie na potrzeby tego zatwierdzenia.

Materiał podstawowy dla wszystkich kategorii ocenia się pod kątem jego właściwości związanych z trwałością, określonych w załącznikach II–V, z uwzględnieniem warunków klimatycznych i ekologicznych.

Zatwierdzenie materiału podstawowego jest przeprowadzane z odniesieniem do jednostki zatwierdzenia.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 31 aktów delegowanych zmieniających załączniki II–V.

Zmiany te polegają na dostosowaniu przepisów dotyczących zatwierdzania materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR w celu odzwierciedlenia rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej, w tym stosowania technik biochemicznych i molekularnych, oraz rozwoju mających zastosowanie norm międzynarodowych.

4. Do rejestru krajowego na podstawie art. 15 wpisuje się wyłącznie zatwierdzony materiał podstawowy. Rejestruje się go z odniesieniem do jednostki zatwierdzenia. Każda jednostka zatwierdzenia jest identyfikowana w tym rejestrze krajowym poprzez niepowtarzalny odnośnik.
5. Po zatwierdzeniu właściwe organy w regularnych odstępach czasu ponownie sprawdzają materiał podstawowy przeznaczony do produkcji LMR kategorii „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” i „przetestowany”.
6. Zatwierdzenie materiału podstawowego zostaje wycofane, jeżeli nie są już spełniane wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 5

Wymogi dotyczące obrotu LMR

1. LMR kategorii „ze zidentyfikowanego źródła”, „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” lub „przetestowany” jest przedmiotem obrotu na terytorium Unii tylko wtedy, gdy:
 - a) dołączono do niego etykietę urzędową wystawioną na podstawie art. 20 (zwaną dalej „etykietą urzędową”) przez:
 - (i) właściwe organy; lub
 - (ii) podmiot profesjonalny pod nadzorem urzędowym sprawowanym przez właściwe organy;
 - b) spełnia wymogi ust. 2;
 - c) dołączono do niego dokument podmiotu profesjonalnego, wystawiony na podstawie art. 20 (zwany dalej „dokumentem podmiotu profesjonalnego”); oraz
 - d) jest wolny od agrofagów jakościowych i wywołanych przez nie objawów lub obecność takich agrofagów na tym LMR jest tak niska, że nie wpływają one niekorzystnie na jego jakość.
2. LMR jest przedmiotem obrotu przez podmioty profesjonalne zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) LMR gatunków drzew wymienionych w załączniku I i ich naturalnych mieszańców jest przedmiotem obrotu tylko wtedy, gdy należy do kategorii „ze zidentyfikowanego źródła”, „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” lub „przetestowany” i pochodzi z materiału podstawowego zatwierdzonego na podstawie art. 4;
 - b) LMR sztucznych mieszańców gatunków drzew wymienionych w załączniku I jest przedmiotem obrotu tylko wtedy, gdy należy do kategorii „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” lub „przetestowany” i pochodzi z materiału podstawowego zatwierdzonego na podstawie art. 4;
 - c) LMR gatunków drzew wymienionych w załączniku I i ich mieszańców, które zawierają organizmy zmodyfikowane genetycznie, w tym rośliny NGT kategorii 2 zdefiniowane w art. 3 pkt 14 rozporządzenia (UE) 2026/1388, lub składają się z takich organizmów lub roślin, jest przedmiotem obrotu tylko wtedy, gdy:
 - (i) należy do kategorii „przetestowany”;
 - (ii) pochodzi z materiału podstawowego zatwierdzonego na podstawie art. 4; oraz
 - (iii) został zatwierdzony do uprawy w Unii na podstawie art. 19 dyrektywy 2001/18/WE lub art. 7 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 lub, w stosownych przypadkach, rozdziału III rozporządzenia (UE) 2026/1388 i ta uprawa nie została w danym państwie członkowskim wykluczona zgodnie z art. 26b dyrektywy 2001/18/WE;

d) LMR gatunków drzew wymienionych w załączniku I i ich mieszańców, które zawierają roślinę NGT kategorii 1 zdefiniowaną w art. 3 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2026/1388 lub składają się z takiej rośliny, jest przedmiotem obrotu tylko wtedy, gdy:

(i) należy do kategorii „przetestowany”;

(ii) pochodzi z materiału podstawowego zatwierdzonego na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia; oraz

(iii) w przypadku tej rośliny uzyskano potwierdzenie statusu rośliny NGT kategorii 1 na podstawie art. 6 lub 7 rozporządzenia (UE) 2026/1388 lub roślina ta jest organizmem potomnym takiej rośliny lub takich roślin;

e) LMR wprowadzany do obrotu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem jest zgodny z zasadami ustanowionymi lub przewidzianymi w odpowiednich przepisach rozporządzenia (UE) 2016/2031 dotyczącymi agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej i regulowanych agrofagów niekwarantannowych dla Unii oraz ze środkami przyjętymi na podstawie art. 30 ust. 1 tego rozporządzenia.

3. W przypadku partii nasion – LMR gatunków drzew wymienionych w załączniku I i ich mieszańców jest przedmiotem obrotu tylko wtedy, gdy oprócz zgodności z ust. 2 niniejszego artykułu dostępne są informacje dotyczące:

a) czystości, mierzonej procentem masowym czystych nasion, innych nasion i zanieczyszczeń;

b) procentu kiełkowania czystych nasion lub, w przypadkach gdy przeprowadzenie badania kiełkowania jest niemożliwe lub niepraktyczne, procentu żywotności czystych nasion ocenionego z odniesieniem do określonej metody;

c) masy 1 000 czystych nasion;

d) liczby zdolnych do kiełkowania nasion w kilogramie lub litrze produktu będącego przedmiotem obrotu jako nasiona lub, w przypadku gdy nie można jej określić lub byłoby to niepraktyczne, liczby żywotnych nasion w kilogramie lub litrze;

e) w przypadku sztucznych mieszańców – procentu mieszańców.

W przypadku małych ilości wymogi określone w akapicie pierwszym lit. b), d) i e) niniejszego ustępu nie muszą być spełnione.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia, co stanowi małą ilość, o której mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu, w odniesieniu do poszczególnych gatunków. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, w przypadku gdy konieczne jest szybkie udostępnienie nasion z bieżącego sezonu LMR można sprzedać pierwszemu nabywcy przed zakończeniem badania w odniesieniu do kiełkowania, jak określono w ust. 3 akapit pierwszy lit. b) i d). Podmiot profesjonalny jak najszybciej informuje nabywcę o spełnieniu warunków określonych w ust. 3 akapit pierwszy lit. b) i d). Podmiot profesjonalny, który zamierza skorzystać z odstępstwa, określonego w niniejszym ustępie powiadamia o tym zamiarze jednorazowo właściwe organy.

6. Kategorie, w ramach których LMR poszczególnych rodzajów materiału podstawowego może być przedmiotem obrotu, wyszczególniono w tabeli w załączniku VI.

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 31 ust. 2 aktów delegowanych zmieniających tabelę w załączniku VI.

W zmianach tych, aby odzwierciedlić rozwój wiedzy naukowej lub technicznej oraz rozwój mających zastosowanie norm międzynarodowych, dostosowuje się kategorie, w ramach których LMR z różnych rodzajów materiału podstawowego może być przedmiotem obrotu.

Artykuł 6

Zatwierdzenie materiału podstawowego na potrzeby ochrony leśnych zasobów genetycznych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić podmiotom profesjonalnym na zatwierdzenie materiału podstawowego do produkcji LMR w celu ochrony leśnych zasobów genetycznych.

Te podmioty profesjonalne podlegają wymogom określonym w art. 10 ust. 1 i 2.

2. Aby uzyskać zezwolenie na podstawie ust. 1, podmiot profesjonalny:

a) ma wiedzę niezbędną do oceny spełnienia wymogów określonych w art. 4 ust. 2 i w załącznikach II–V;

b) ma kwalifikacje lub zatrudnia wykwalifikowany personel w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w art. 4 ust. 2 i załącznikach II–V;

c) jest w stanie ocenić poziom różnorodności genetycznej danego materiału podstawowego, monitorować punkty krytyczne dla zatwierdzenia materiału podstawowego i prowadzić rejestrację wyników tego monitorowania.

3. Podmioty profesjonalne, które uzyskały zezwolenie na podstawie ust. 1, zapewniają zatwierdzenie materiału podstawowego z odniesieniem do jednostki zatwierdzenia zgodnie z wymogami określonymi w załącznikach II–V dotyczącymi ochrony leśnych zasobów genetycznych. Przekazują one właściwemu organowi szczegółowe informacje dotyczące danej jednostki zatwierdzenia.

Właściwy organ podejmuje decyzję o wpisaniu zatwierdzonego materiału podstawowego do rejestru krajowego na podstawie art. 15, po sprawdzeniu zgodności z wymogami określonymi w art. 4 ust. 2 i w załącznikach II–V, w celu ochrony leśnych zasobów genetycznych.

4. W przypadku gdy podmiot profesjonalny nie spełnia już wymogów ust. 1 akapit drugi lub ust. 2 niniejszego artykułu, do cofnięcia lub zmiany zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stosuje się art. 12.

5. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu ustanowienia szczegółowych warunków oceny kwalifikowalności podmiotów profesjonalnych, które mają uzyskać zezwolenie do zatwierdzania materiału podstawowego, oraz warunków przekazywania właściwemu organowi szczegółowych informacji dotyczących jednostki zatwierdzenia.

Te akty wykonawcze uwzględniają rozwój mających zastosowanie norm międzynarodowych. Przyjmuje się je zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

Artykuł 7

Tymczasowe zezwolenie na obrót LMR spełniającym mniej rygorystyczne wymogi lub pochodzącym z materiału podstawowego spełniającego mniej rygorystyczne wymogi

1. W przypadku tymczasowych trudności w dostawach LMR spełniającego wymogi niniejszego rozporządzenia w co najmniej jednym państwie członkowskim, których to trudności nie można rozwiązać w drodze dostaw z terytorium Unii, Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu udzielenia co najmniej jednemu państwu członkowskiemu tymczasowego zezwolenia na obrót LMR spełniającym mniej rygorystyczne wymogi niż wymogi określone w art. 5 ust. 2 lit. a) i b), art. 5 ust. 3 i art. 8 lub pochodzącym z materiału podstawowego spełniającego mniej rygorystyczne wymogi niż wymogi określone w załącznikach II–V, pod warunkiem że takie zezwolenie jest niezbędne do zapewnienia osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia.

W tych aktach wykonawczych określa się warunki tymczasowego zezwolenia, a mianowicie:

- a) maksymalny okres ważności zezwolenia, który nie przekracza 12 miesięcy;
- b) obowiązki w odniesieniu do kontroli urzędowych podmiotów profesjonalnych występujących z wnioskiem o zezwolenie;
- c) państwa członkowskie, których dotyczy zezwolenie;
- d) dane obszary, podmioty profesjonalne lub gatunki w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, stosownie do przypadku;
- e) obszar, na którym LMR może być przedmiotem obrotu;
- f) inne warunki w zakresie obrotu, stosownie do potrzeb każdego państwa członkowskiego; oraz
- g) kategorie, do których ograniczone jest zezwolenie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

2. Do LMR podlegającego tymczasowemu zezwoleniu na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu dołącza się etykietę urzędową i dokument podmiotu profesjonalnego. Ponadto w dokumencie tego podmiotu profesjonalnego znajduje się zapis, że dany LMR spełnia mniej rygorystyczne wymogi niż wymogi określone w art. 5 ust. 2 lit. a) i b), art. 5 ust. 3 i art. 8 lub pochodzi z materiału podstawowego spełniającego mniej rygorystyczne wymogi niż wymogi określone w załącznikach II–V.

Artykuł 8

Szczegółowe wymogi dotyczące określonych rodzajów, gatunków i kategorii LMR

Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 31 aktów delegowanych, uzupełniających niniejsze rozporządzenie w zakresie, w jakim jest to niezbędne w odniesieniu do wymagań odpowiednich dla każdego rodzaju, gatunku lub kategorii LMR, dotyczących:

- a) czystości gatunkowej – w odniesieniu do jednostek nasiennych gatunków drzew wymienionych w załączniku I;
- b) jakości w stosunku do ogólnych właściwości, zdrowotności i wielkości – w odniesieniu do części roślin gatunków drzew wymienionych w załączniku I i ich mieszańców;
- c) wad i minimalnych wymiarów zrzesów pędowych z korzeniami lub bez korzeni – w odniesieniu do zewnętrznych norm jakości *Populus* spp. rozmnażanego przez zrzesy pędowe z korzeniami lub bez korzeni;

- d) jakości w stosunku do ogólnych właściwości, zdrowotności, żywotności i stanu fizjologicznego – w odniesieniu do materiału sadzeniowego gatunków drzew wymienionych w załączniku I i ich mieszańców;
- e) wad, wielkości i wieku roślin oraz, w stosownych przypadkach, wielkości pojemnika – w odniesieniu do materiału sadzeniowego, który ma być sprzedawany użytkownikom w regionach o szczególnych warunkach ekoklimatycznych.

Podstawą tych aktów delegowanych są doświadczenia zdobyte w trakcie stosowania odpowiednich wymogów w odniesieniu do każdego rodzaju, gatunku lub kategorii LMR, jeżeli chodzi o przepisy dotyczące inspekcji, pobierania próbek i przeprowadzania testów oraz izolacji. Akty te służą dostosowaniu tych wymogów, tak aby odzwierciedlały rozwój mających zastosowanie norm międzynarodowych, rozwój wiedzy naukowej lub technicznej lub zmiany warunków klimatycznych i ekologicznych.

Artykuł 9

Plany awaryjne

1. Każde państwo członkowskie może sporządzić jeden lub więcej planów awaryjnych w celu zapewnienia gotowości i zdolności w zakresie zapewnienia wystarczających dostaw LMR na potrzeby odnowienia obszarów dotkniętych ekstremalnymi zdarzeniami pogodowymi, pożarami, chorobami, gradacjami agrofagów, kłeskami lub wszelkimi innymi niepożądanymi zdarzeniami zidentyfikowanymi w krajowych ocenach ryzyka opracowanych zgodnie z art. 6 ust. 1 decyzji nr 1313/2013/UE.

Te plany awaryjne można przygotować w odniesieniu do co najmniej jednego z gatunków drzew wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz ich mieszańców, które państwo członkowskie uznało za istotne pod względem ekologicznym ze względu na obecne i prognozowane warunki klimatyczne i ekologiczne oraz za właściwe w celu przeciwdziałania stwierdzonemu ryzyku niedoboru LMR.

2. Plan awaryjny może zawierać następujące elementy, stosownie do potrzeb zainteresowanych państw członkowskich:

- a) ocenę ryzyka wystąpienia poważnego niedoboru LMR i jego potencjalnego wpływu na zdrowie ludzi, zwierząt i roślin oraz na środowisko, przygotowaną na podstawie przewidywanego rozmieszczenia gatunków drzew, o których mowa w ust. 1, oraz na podstawie symulacji modelu klimatycznego, w przypadku gdy są one dostępne;
- b) role i obowiązki podmiotów zaangażowanych w realizację planu awaryjnego oraz działanie, które ma zostać podjęte przez właściwe organy, podmioty profesjonalne i inne odpowiednie podmioty w celu zapewnienia dostaw LMR w przypadku poważnego niedoboru LMR;
- c) koordynację, w stosownych przypadkach, z sąsiednimi państwami członkowskimi i sąsiednimi państwami trzecimi;
- d) opis zasobów i personelu, które mają być utrzymywane i rozmieszczane w przypadku poważnego niedoboru LMR;
- e) wyjaśnienie, w jaki sposób zasoby i personel zostaną rozmieszczone w przypadku poważnego niedoboru LMR;
- f) opis koordynacji działań między podmiotami zaangażowanymi w przypadku poważnego niedoboru LMR;

- g) zasady dotyczące odpowiednich kompetencji personelu właściwych organów oraz, w stosownych przypadkach, organów, organów publicznych, laboratoriów, podmiotów profesjonalnych i innych osób, o których mowa w lit. b);
 - h) środki mające na celu poinformowanie Komisji, państw członkowskich, zainteresowanych stron i społeczeństwa obywatelskiego o poważnym niedoborze LMR oraz środki wprowadzone w celu zaradzenia temu niedoborowi;
 - i) ustalenia dotyczące rejestrowania poważnego niedoboru LMR;
 - j) metody wyznaczania obszarów geograficznych, na których wystąpił poważny niedobór LMR;
 - k) identyfikację słabych punktów w podaży LMR, w tym pod względem skutków społeczno-gospodarczych, oraz środki mające na celu ograniczenie tych słabych punktów.
3. Państwa członkowskie dokonują przeglądu i, w razie potrzeby, aktualizacji swoich planów awaryjnych w celu uwzględnienia rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej dotyczącej rozmieszczenia gatunków drzew i mieszańców objętych tymi planami.
4. Państwa członkowskie udostępniają swoje plany awaryjne Komisji, pozostałym państwom członkowskim i wszystkim właściwym podmiotom profesjonalnym, publikując je za pośrednictwem FOREMATIS.
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 31 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez określenie elementów wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu w celu wsparcia tworzenia i wdrażania planów awaryjnych.

ROZDZIAŁ III

Rejestracja podmiotów profesjonalnych i udzielanie im zezwoleń oraz nadzór urzędowy sprawowany przez właściwe organy

Artykuł 10

Obowiązki podmiotów profesjonalnych

1. Podmioty profesjonalne:
 - a) mają siedzibę w Unii;
 - b) w każdym państwie członkowskim, w którym prowadzą działalność związaną z produkcją LMR lub obrotem nim, są zarejestrowane w odniesieniu do tej działalności zgodnie z art. 66 rozporządzenia (UE) 2016/2031 w rejestrze, o którym mowa w art. 65 tego rozporządzenia;
 - c) są osobiście dostępne lub wyznaczają inną osobę, która będzie dostępna osobiście, do kontaktów z właściwymi organami w celu ułatwienia przeprowadzania kontroli urzędowych.
2. Podmioty profesjonalne informują odpowiedni właściwy organ, jeżeli nie prowadzą już działalności związanej z produkcją i obrotem. W takim przypadku właściwy organ cofa ich rejestrację.

3. Podmioty profesjonalne zapewniają identyfikowalność i identyfikację LMR na wszystkich etapach produkcji i obrotu, między innymi poprzez rejestrowanie informacji na temat podmiotów profesjonalnych dostarczających LMR oraz podmiotów profesjonalnych lub użytkowników, którym dostarczany jest LMR, a także poprzez informacje zawarte na etykiecie urzędowej i w dokumencie podmiotu profesjonalnego. Podmiot profesjonalny ma system umożliwiający monitorowanie informacji istotnych dla identyfikowalności i identyfikacji LMR do celów własnych weryfikacji i kontroli urzędowych.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, przechowywane są przez co najmniej 10 lat w sposób uniemożliwiający ich sfałszowanie. Okres ten rozpoczyna się z końcem roku, w którym utworzono dokument podmiotu profesjonalnego. Informacje mogą być przechowywane w formie do odczytu cyfrowego. Państwa członkowskie mogą regulować treść zapisów i wymagać jedynie zapisów cyfrowych.

5. Podmioty profesjonalne ułatwiają użytkownikom dostęp do istniejących dostępnych informacji na temat LMR dotyczących jego dostosowania do warunków klimatycznych i ekologicznych, w oparciu o dostępną wiedzę i dane. Przed przeniesieniem danego LMR informacje te przekazuje się potencjalnemu użytkownikowi za pośrednictwem stron internetowych, podręczników dla zakładających uprawy lub innych stosownych środków.

6. W zakresie, w jakim jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli urzędowych, w przypadku gdy wymagają tego właściwe organy, podmioty profesjonalne umożliwiają właściwym organom dostęp do:

- a) sprzętu, pomieszczeń i innych miejsc, w tym materiału podstawowego, znajdujących się pod ich kontrolą;
- b) swoich komputerowych systemów zarządzania informacjami;
- c) LMR znajdującego się pod ich kontrolą;
- d) swoich dokumentów i wszelkich innych odpowiednich informacji.

7. Podczas przeprowadzania kontroli urzędowych podmioty profesjonalne udzielają pracownikom właściwych organów pomocy i współpracują z nimi w wypełnianiu ich zadań.

8. Obowiązki podmiotów profesjonalnych określone w ust. 6 i 7 mają również zastosowanie w przypadkach, gdy kontrole urzędowe lub inne czynności urzędowe są przeprowadzane przez upoważnione jednostki i osoby fizyczne, którym przekazano niektóre zadania związane z kontrolami urzędowymi lub niektóre zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi.

Artykuł 11

Zezwolenie dla podmiotu profesjonalnego pod nadzorem urzędowym sprawowanym przez właściwy organ do celów produkcji i obrotu LMR

1. Właściwy organ może, na wniosek podmiotu profesjonalnego, zezwolić podmiotowi profesjonalnemu na przeprowadzenie wszystkich lub niektórych działań wymaganych do produkcji i obrotu LMR pod nadzorem urzędowym sprawowanym przez ten właściwy organ oraz na wydanie etykiety urzędowej dla tego LMR.

Aby kwalifikować się do takich zezwoleń i w zależności od działań, których mają one dotyczyć, podmiot profesjonalny:

- a) ma wiedzę niezbędną do spełnienia wymogów określonych w art. 5;
- b) ma kwalifikacje lub zatrudnia wykwalifikowany personel do wykonywania co najmniej jednej z następujących czynności w celu zapewnienia zgodności z wymogami określonymi w art. 5:
 - (i) inspekcje;

- (ii) pobieranie próbek;
 - (iii) testowanie;
- c) zidentyfikował i jest w stanie monitorować punkty krytyczne procesu produkcji, które mogą wpływać na jakość i tożsamość LMR, oraz prowadzi rejestry wyników tego monitorowania; oraz
- d) posiada systemy zapewniające spełnienie wymogów dotyczących partii na podstawie art. 19 i wydanie etykiety urzędowej na podstawie art. 20.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 31 aktów delegowanych uzupełniających ust. 1 niniejszego artykułu poprzez ustanowienie co najmniej jednego z następujących elementów:
- a) procedura składania przez podmiot profesjonalny wniosków o zezwolenie;
 - b) szczególne działania podejmowane przez właściwy organ w celu potwierdzenia zgodności z ust. 1 lit. a)–d) niniejszego artykułu.

Artykuł 12

Cofnięcie lub zmiana zezwolenia dla podmiotu profesjonalnego

1. W przypadku gdy podmiot profesjonalny, któremu udzielono zezwolenia na podstawie art. 11, nie spełnia już wymogów określonych w art. 10 ust. 1 lit. c), art. 10 ust. 5 i art. 11 ust. 1, właściwy organ zwraca się do podmiotu profesjonalnego o podjęcie działań naprawczych w określonym terminie.
2. Właściwy organ bezzwłocznie, stosownie do przypadku, cofa lub zmienia zezwolenie, jeżeli w określonym terminie podmiot profesjonalny mający zezwolenie nie podejmie działań naprawczych, o których mowa w ust. 1.
3. Jeżeli właściwy organ stwierdzi, że zezwolenie podmiotu profesjonalnego uzyskano w wyniku oszustwa, nakłada na ten podmiot profesjonalny odpowiednie kary.
4. W przypadku gdy z powodów innych niż zamknięcie przedsiębiorstwa podmiot profesjonalny tymczasowo lub na stałe nie prowadzi już działalności będącej przedmiotem zezwolenia, podmiot ten składa wniosek o tymczasowe zawieszenie lub o cofnięcie zezwolenia zgodnie z instrukcjami właściwego organu.

Artykuł 13

Nadzór urzędowy sprawowany przez właściwe organy

1. Do celów działalności podmiotów profesjonalnych pod nadzorem urzędowym sprawowanym przez właściwe organy, organy te przeprowadzają regularne weryfikacje w celu zapewnienia spełnienia przez podmioty profesjonalne wymogów, o których mowa w art. 11 ust. 1.
2. Weryfikacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obejmują w razie potrzeby inspekcje urzędowe oraz pobieranie próbek i przeprowadzanie testów LMR w celu potwierdzenia jego zgodności z wymogami określonymi w art. 5.

Częstotliwość tych weryfikacji określa się na podstawie oceny potencjalnego ryzyka niezgodności LMR z tymi wymogami.

3. Weryfikacje, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować wprowadzenie systemów referencyjnych na potrzeby genetycznej weryfikacji tożsamości LMR, takich jak techniki biochemiczne i molekularne.

ROZDZIAŁ IV

Rejestracja materiału podstawowego i wyznaczanie regionów pochodzenia

Artykuł 14

Wyznaczanie regionów pochodzenia w przypadku określonych kategorii

1. Dla odpowiednich gatunków materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „ze zidentyfikowanego źródła” i „wyselekcjonowany”, państwa członkowskie wyznaczają regiony pochodzenia.
2. Właściwe organy opracowują i publikują na swojej stronie internetowej mapy pokazujące wyznaczone regiony pochodzenia. Mapy te udostępniają Komisji i właściwym organom pozostałych państw członkowskich za pośrednictwem FOREMATIS.

Artykuł 15

Krajowy rejestr materiału podstawowego

1. Każde państwo członkowskie ustanawia, publikuje w formacie elektronicznym i aktualizuje krajowy rejestr materiału podstawowego poszczególnych gatunków zatwierdzonych na jego terytorium na podstawie art. 4, 6 i 22.

Udostępnia ono ten rejestr w formacie elektronicznym Komisji i pozostałym państwom członkowskim za pośrednictwem i w formacie używanym w FOREMATIS.

2. Państwa członkowskie stosują format używany w FOREMATIS do przedstawiania każdej jednostki zatwierdzenia w rejestrze krajowym.

3. Rejestr krajowy obejmuje co najmniej następujące elementy:

- a) nazwę systematyczną rodzaju i gatunku oraz, w stosownych przypadkach, nazwę zwyczajową w języku urzędowym instytucji Unii;
- b) kategorię LMR;
- c) rodzaj materiału podstawowego;
- d) odnośnik w rejestrze;
- e) lokalizację materiału podstawowego: tzn. skróconą nazwę, w stosownych przypadkach, i jeden z poniższych zestawów informacji:
 - (i) w odniesieniu do kategorii „ze zidentyfikowanego źródła”: region pochodzenia i położenie lub położenia geograficzne określone za pomocą długości i szerokości geograficznej oraz wysokości bezwzględnej lub rozpiętości południkowej, równoleżnikowej i zakresu wysokości bezwzględnej;
 - (ii) w odniesieniu do kategorii „wyselekcjonowany”: region pochodzenia i położenie lub położenia geograficzne określone za pomocą długości i szerokości geograficznej oraz wysokości bezwzględnej lub rozpiętości południkowej, równoleżnikowej i zakresu wysokości bezwzględnej;

- (iii) w odniesieniu do kategorii „kwalifikowany”: dokładne położenie lub położenia geograficzne, gdzie znajduje się materiał podstawowy, określone za pomocą długości i szerokości geograficznej oraz wysokości bezwzględnej lub rozpiętości południkowej, równoleżnikowej i zakresu wysokości bezwzględnej;
- (iv) w odniesieniu do kategorii „przetestowany”: dokładne położenie lub położenia geograficzne, gdzie znajduje się materiał podstawowy, określone za pomocą długości, szerokości geograficznej oraz wysokości bezwzględnej lub rozpiętości południkowej, równoleżnikowej i zakresu wysokości bezwzględnej;
- f) wielkość każdego źródła nasion, drzewostanu lub plantacji nasiennej, wyrażoną w hektarach lub jako liczba drzew;
- g) pochodzenie:
 - (i) wskazanie, czy materiał podstawowy jest rodzimy, nierodzimy lub nieznanego pochodzenia oraz, jeżeli jest rodzimy, czy jest autochtoniczny, czy nieautochtoniczny;
 - (ii) informacje o pochodzeniu, jeżeli są znane;
 - (iii) w przypadku plantacji nasiennej – region lub regiony pochodzenia lub inne istotne informacje geograficzne na temat tego, gdzie pierwotnie znajdowały się jej składniki, jeżeli są znane;
- h) co najmniej jeden cel wykorzystania LMR, o którym mowa w art. 3 pkt 1;
- i) inne informacje istotne w odniesieniu do materiału podstawowego;
- j) w przypadku LMR kategorii „przetestowany” – wskazanie, czy:
 - (i) został zatwierdzony do uprawy jako organizm zmodyfikowany genetycznie w Unii na podstawie art. 19 dyrektywy 2001/18/WE lub art. 7 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 i uprawa ta nie została w danym państwie członkowskim wykluczona zgodnie z art. 26b dyrektywy 2001/18/WE;
 - (ii) zawiera roślinę NGT kategorii 1 lub się z niej składa, w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2026/1388;
 - (iii) zawiera roślinę NGT kategorii 2 lub się z niej składa, w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia (UE) 2026/1388;
- k) w przypadku LMR kategorii „kwalifikowany” i „przetestowany” – informacje na temat miejsca produkcji potomstwa drzew matecznych, klonów lub mieszanek klonów, co oznacza miejsce lub dokładne położenie geograficzne, w którym LMR został wyprodukowany;
- l) w przypadku gdy baza danych właściwego organu jest publicznie dostępna – link do tej bazy danych, w tym do świadectw pochodzenia i kodów odpowiadających odpowiednim jednostkom zatwierdzenia, lub link do platformy, o której mowa w art. 18 ust. 9 lit. b);
- m) informacje dotyczące kryteriów selekcji, które zastosowano w celu zatwierdzenia materiału podstawowego zgodnie z załącznikami II–V, stosownie do przypadku, jak również dokumentację lub dowody wykorzystane do ustalenia pochodzenia danego materiału podstawowego.

Lokalizację materiału podstawowego, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. e), wskazuje się przy użyciu jednolitego systemu współrzędnych określonego w FOREMATIS.

Do celów akapitu pierwszego lit. g) ppkt (iii) w przypadku plantacji nasiennych stanowiących bardziej zaawansowany etap hodowli selekcyjnej zamiast informacji o pochodzeniu i regionie lub regionach pochodzenia można wykorzystać informacje z rejestrów hodowli selekcyjnej.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 właściwe organy niezwłocznie rejestrują w swoich rejestrach krajowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, materiał podstawowy znajdujący się przed dniem 17 lipca 2031 r. w ich rejestrach krajowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy 1999/105/WE, bez stosowania procedury rejestracji określonej w ust. 2 tego artykułu.

Artykuł 16

Unijny wykaz zatwierdzonego materiału podstawowego

Na podstawie rejestrów krajowych ustanowionych przez każde z państw członkowskich zgodnie z art. 15 Komisja publikuje wykaz zatytułowany „Unijny wykaz zatwierdzonego materiału podstawowego do celów produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego”.

Wykaz ten udostępnia się w formacie elektronicznym za pośrednictwem FOREMATIS.

ROZDZIAŁ V

Świadectwo pochodzenia, etykietowanie i pakowanie

Artykuł 17

Pozyskiwanie i zbiór z materiału podstawowego

1. W rozsądnym terminie przed pozyskaniem podmiot profesjonalny powiadamia właściwy organ o zamiarze pozyskania LMR, aby umożliwić właściwemu organowi zorganizowanie kontroli urzędowych.
2. W przypadku gdy LMR z gatunków drzew wymienionych w załączniku I i ich mieszańców jest pozyskiwany do celów innych niż obrót nim jako LMR na terytorium Unii, podmiot profesjonalny wskazuje, że ma to miejsce, w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Podczas zbioru i przetwarzania LMR przed obrotem lub przed bezpośrednim wykorzystaniem, pozyskany LMR opatruje się tymczasową etykietą wydaną przez podmiot profesjonalny, zawierającą niepowtarzalny odnośnik do materiału podstawowego, datę zbioru, nazwę podmiotu profesjonalnego i pozyskaną ilość. Po spełnieniu odpowiednich wymogów etykietę tę zastępuje się etykietą urzędową.
4. Właściwy organ może określić warunki techniczne, które należy uwzględnić podczas pozyskiwania i zbioru.
5. Podmiot profesjonalny odpowiedzialny za pozyskiwanie LMR zapewnia, aby pozyskiwanie nie zagrażało regeneracji materiału podstawowego zatwierdzonego w celu ochrony leśnych zasobów genetycznych.
6. Podmiot profesjonalny odpowiedzialny za pozyskiwanie, wydobycie, doczyszczanie i pakowanie LMR zapewnia, zgodnie z mającymi zastosowanie normami międzynarodowymi, aby partie jednostek nasiennych i partie części roślin były wystarczająco jednorodne przed obrotem lub wykorzystaniem.
7. Przez okres co najmniej 10 lat podmioty profesjonalne utrzymują i na żądanie przekazują właściwemu organowi dokumentację zawierającą szczegółowe informacje na temat wszystkich przetrzymywanych i sprzedanych przesyłek.

Artykuł 18

Świadectwo pochodzenia

1. Świadectwo pochodzenia (zwane dalej „świadectwem pochodzenia”) poświadcza, że LMR spełnia jeden z następujących warunków:

- a) pochodzi z jednej jednostki zatwierdzonego materiału podstawowego zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit siódmy;
- b) pochodzi z prowadzonego następczego rozmnażania wegetatywnego zgodnie z art. 19 ust. 2;
- c) pochodzi z mieszanki partii nasion lub partii części roślin zgodnie z art. 19 ust. 3;
- d) jest importowany, a jego świadectwo urzędowe zostaje zastąpione zgodnie z art. 27 ust. 3 lit. a).

2. Właściwe organy wystawiają świadectwo pochodzenia dla LMR, opatrzone niepowtarzalnym kodem na wniosek podmiotu profesjonalnego, jak najszybciej po pozyskaniu LMR lub wydobyciu nasion, w zależności od okoliczności i rodzaju LMR, lub po imporcie LMR, i zawierające niepowtarzalny odnośnik w rejestrze dotyczącym materiału podstawowego.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające treść i wzory certyfikatu, w szczególności:

- a) wzór świadectwa pochodzenia dotyczącego LMR, który pochodzi ze źródeł nasion i drzewostanów;
- b) wzór świadectwa pochodzenia dotyczącego LMR, który pochodzi z plantacji nasiennych lub drzew matecznych; oraz
- c) wzór świadectwa pochodzenia dotyczącego LMR, który pochodzi z klonów i mieszanek klonów.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

4. W przypadku gdy zgodnie z art. 19 ust. 2 podmiot profesjonalny prowadzi następcze rozmnażanie wegetatywne LMR, podmiot ten powiadamia o tym właściwy organ i na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu wystawione zostaje nowe świadectwo pochodzenia

5. W przypadku gdy ma miejsce mieszanie zgodnie z art. 19 ust. 3, państwo członkowskie zapewnia, aby odnośniki w rejestrze dotyczące składników mieszanek były możliwe do zidentyfikowania, i na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu wystawione zostaje nowe świadectwo pochodzenia. Podmiot profesjonalny powiadamia właściwy organ o zamiarze mieszania w rozsądnym terminie przed jego przeprowadzeniem. Właściwy organ może podjąć decyzję o nadzorowaniu procesu mieszania.

6. W przypadku gdy partia, o której mowa w art. 19 ust. 1, zostaje podzielona na mniejsze partie nieprzetwarzane w sposób jednolity i jest poddawana następczemu rozmnażaniu wegetatywnemu, na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu wystawione zostaje nowe świadectwo pochodzenia z odniesieniem do kodu poprzedniego świadectwa pochodzenia.

7. Na wniosek podmiotu profesjonalnego właściwe organy wystawią świadectwo pochodzenia na podstawie ust. 2 w celu zastąpienia świadectwa pochodzenia wystawionego na podstawie dyrektywy 1999/105/WE. W tym przypadku na świadectwie pochodzenia umieszcza się oświadczenie: „Materiał podstawowy spełnia wymogi dyrektywy 1999/105/WE”.

8. Świadcstwo pochodzenia można wystawić w formie elektronicznej (zwane dalej „elektronicznym świadectwem pochodzenia”).

Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające rozwiązania techniczne dotyczące wystawiania elektronicznych świadectw pochodzenia i używania podpisów elektronicznych, aby zapewnić zgodność elektronicznych świadectw pochodzenia z niniejszym artykułem oraz odpowiedni, wiarygodny i skuteczny sposób ich wystawiania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 31 aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego artykułu o przepisy dotyczące:

- a) cyfrowego rejestrowania głównych działań dotyczących weryfikacji wymogów w zakresie zatwierdzania materiału podstawowego, które to działania prowadzą do wystawiania świadectwa pochodzenia;
- b) ustanowienia scentralizowanej platformy łączącej wszystkie państwa członkowskie i Komisję w celu ułatwienia przetwarzania tych świadectw pochodzenia, korzystania z nich i dostępu do nich.

10. Każde państwo członkowskie ustanawia i aktualizuje krajowy wykaz wystawionych świadectw pochodzenia oraz na żądanie udostępnia ten wykaz Komisji i pozostałym państwom członkowskim.

11. Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące:

- a) procedur i rozwiązań technicznych w celu zapewnienia wystawiania rzetelnych i wiarygodnych świadectw pochodzenia oraz zapobiegania ryzyku oszustwa;
- b) procedur postępowania w przypadkach wycofania świadectw pochodzenia oraz wystawiania zastępczych świadectw pochodzenia;
- c) zasad sporządzania poświadczonych kopii świadectw pochodzenia.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

Artykuł 19

Partie

1. Na wszystkich etapach produkcji i obrotu LMR jest on przechowywany oddzielnie w partiach z odniesieniem do poszczególnych jednostek zatwierdzenia oraz do świadectwa pochodzenia po jego wystawieniu.

Każdą partię LMR identyfikuje się na podstawie:

- a) kodu partii; podczas pozyskiwania kod partii może służyć jako kod świadectwa pochodzenia w oczekiwaniu na wystawienia przez właściwy organ świadectwa pochodzenia;
- b) celu lub celów, o których mowa w art. 3 pkt 1;
- c) kodu świadectwa pochodzenia w momencie wystawienia świadectwa pochodzenia
- d) nazwy systematycznej rodzaju i gatunku oraz, w stosownych przypadkach, nazwy zwyczajowej w języku urzędowym instytucji Unii;
- e) kategorii LMR;
- f) rodzaju materiału podstawowego;

- g) odnośnika w rejestrze;
 - h) regionu pochodzenia w przypadku LMR kategorii „ze zidentyfikowanego źródła” i „wyselekcjonowany” lub, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do innego LMR;
 - i) pochodzenia, w stosownych przypadkach, i wskazania, czy materiał podstawowy jest rodzimy, nierodzimym lub nieznanego pochodzenia oraz, w przypadku gdy jest rodzimy, czy jest autochtoniczny czy nieautochtoniczny;
 - j) w przypadku jednostek nasiennych – roku dojrzewania;
 - k) wieku i rodzaju materiału sadzeniowego z siewek lub zrzeczów oraz tego, czy podlegał on podcinaniu korzeni, szkółkowaniu i produkcji kontenerowej;
 - l) w przypadku kategorii „przetestowany” – wskazania, czy LMR:
 - (i) został zatwierdzony do uprawy jako organizm zmodyfikowany genetycznie w Unii na podstawie art. 19 dyrektywy 2001/18/WE lub art. 7 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 i uprawa ta nie została w danym państwie członkowskim wykluczona zgodnie z art. 26b dyrektywy 2001/18/WE;
 - (ii) zawiera roślinę NGT kategorii 1 lub się z niej składa, w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2026/1388;
 - (iii) zawiera roślinę NGT kategorii 2 lub się z niej składa, w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia (UE) 2026/1388.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1 podmioty profesjonalne przechowują oddzielnie każdy LMR, który jest poddawany następnie rozmnażaniu wegetatywnemu, i identyfikują go jako taki. W takich przypadkach LMR wyprodukowany w wyniku następczego rozmnażania wegetatywnego klasyfikuje się w tej samej kategorii co pierwotny LMR.
3. Bez uszczerbku dla ust. 1 mieszanie partii nasion lub partii części roślin podlega co najmniej jednemu z następujących warunków, stosownie do przypadku:
- a) w kategorii „ze zidentyfikowanego źródła” lub „wyselekcjonowany” mieszanie dotyczy partii nasion pochodzących z co najmniej dwóch jednostek zatwierdzenia w jednym regionie pochodzenia;
 - b) mieszanie odbywa się wyłącznie w obrębie tego samego gatunku, regionu pochodzenia i kategorii;
 - c) w przypadku mieszania partii nasion, pochodzącego ze źródeł nasion i drzewostanów w kategorii „ze zidentyfikowanego źródła” nową, zmieszaną partię certyfikuje się jako „partię nasion pochodzące ze źródła nasion”;
 - d) w przypadku mieszania partii nasion pochodzących z nierodzimego materiału podstawowego z partiami nasion pochodzącymi z materiału podstawowego o nieznanym pochodzeniu nową, zmieszaną partię certyfikuje się jako „nieznanego pochodzenia”;
 - e) w przypadku mieszania partii nasion pochodzących z jednej jednostki zatwierdzenia z tego samego roku lub z różnych lat dojrzewania rejestruje się rzeczywiste lata dojrzewania i proporcje nasion z każdego roku;
 - f) w przypadku mieszania partii części roślin pochodzących z jednej jednostki zatwierdzenia z jednego roku lub z różnych lat zbioru rejestruje się rzeczywiste lata zbioru i proporcje części roślin z każdego roku.

W przypadku mieszania, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), c) lub d), zamiast odnośnika w rejestrze, o którym mowa w ust. 1 lit. g), można użyć kodu identyfikacyjnego regionu pochodzenia. Powstająca partia powinna być mieszana w taki sposób, aby była jednorodna.

Artykuł 20

Etykieta urzędowa i dokument podmiotu profesjonalnego

1. Etykietę urzędową wystawia i drukuje dla każdej partii LMR przeznaczonej do obrotu, z odniesieniem do kodu i kodu partii:

a) właściwy organ; lub

b) upoważniony podmiot profesjonalny lub osoba zatrudniona przez ten podmiot profesjonalny pod nadzorem urzędowym sprawowanym przez właściwy organ.

Ta etykieta urzędowa poświadcza zgodność z wymogami art. 5 i 19 oraz, w stosownych przypadkach, art. 8.

Etykieta urzędowa nie musi być wystawiana i drukowana w przypadku partii LMR przechowywanego i oferowanego na potrzeby sprzedaży. W takim przypadku podaje się jednak odniesienie do kodu świadectwa pochodzenia i kodu partii.

2. Etykieta urzędowa zapewnia niepowtarzalną identyfikację i identyfikowalność partii poprzez dołączenie jej do tej partii podczas obrotu, o którym mowa w ust. 1.

3. Dostarczając partie LMR innemu użytkownikowi, podmiot profesjonalny, oprócz etykiety urzędowej, wystawia i drukuje dla każdej dostarczonej partii dokument podmiotu profesjonalnego, który może być połączony z dowodem dostawy lub fakturą.

4. Etykiety urzędowe są:

a) zgodne z prawdą i rzetelne;

b) sporządzane w co najmniej jednym z języków urzędowych instytucji Unii i, w stosownych przypadkach, w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego przeznaczenia.

5. Etykieta urzędowa zawiera wszystkie elementy wymienione w art. 19 ust. 1 lit. a)–e), g) i l), a także:

a) kod rejestracyjny dostarczającego podmiotu profesjonalnego, który wystawił etykietę urzędową lub któremu etykieta urzędowa została wystawiona przez właściwy organ; oraz

b) w przypadku LMR kategorii „przetestowany”, którego materiał podstawowy został zatwierdzony na podstawie art. 23, słowa „tymczasowo zatwierdzony”.

Etykieta urzędowa może zawierać nieurzędową część obejmującą co najmniej jeden z elementów dokumentu podmiotu profesjonalnego, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu.

Etykieta urzędowa może ponadto zawierać element cyfrowy, taki jak kod QR, zawierający którykolwiek z elementów, o których mowa w niniejszym ustępie.

6. Etykiętę urzędową umieszcza się na zewnętrznej stronie opakowań, wiązek, sieci, pojemników lub pojedynczych roślin. W przypadku gdy etykieta urzędowa jest połączona z paszportem roślin, zastosowanie ma art. 88 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

7. Dokument podmiotu profesjonalnego zawiera:

- a) wszystkie elementy, o których mowa w ust. 5 akapit pierwszy;
- b) wszystkie elementy, o których mowa w art. 19 ust. 1 niewymienione w ust. 5 niniejszego artykułu;
- c) nazwę i adres i podmiotu profesjonalnego;
- d) ilość dostarczonego LMR;
- e) w stosownych przypadkach, państwo lub państwa członkowskie produkcji danego LMR;
- f) w stosownych przypadkach, państwo trzecie pochodzenia danego LMR;
- g) nazwę i adres odbiorcy danego LMR;
- h) datę wystawienia dokumentu podmiotu profesjonalnego;
- i) kod dokumentu podmiotu profesjonalnego;
- j) wskazanie, czy LMR był rozmnażany wegetatywnie; oraz
- k) dodatkowe informacje w przypadku partii nasion określone w art. 5 ust. 3; jednak w przypadku małych ilości nasion, o których mowa w art. 5 ust. 3, informacje, o których mowa w lit. b) i d) tego ustępu, nie są podawane w dokumencie podmiotu profesjonalnego.

8. Oprócz elementów wymienionych w ust. 7 dokument podmiotu profesjonalnego może zawierać:

- a) wskazanie, czy LMR pochodzi z autochtonicznego czy nieautochtonicznego materiału podstawowego, jeżeli został on zarejestrowany jako taki na podstawie art. 15 ust. 3 lit. g);
- b) wszelkie dodatkowe informacje, które podmiot profesjonalny uzna za odpowiednie do celów obrotu danym LMR.

9. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające format, wielkość, kształt i kolor etykiety urzędowej i dokumentu podmiotu profesjonalnego w odniesieniu do wszystkich lub określonych kategorii lub innych rodzajów LMR.

Te akty wykonawcze określają następujące elementy:

- a) oznaczenie treści;
- b) kolor etykiety dla poszczególnych kategorii lub innych rodzajów LMR;
- c) dodatkowe informacje w przypadku nasion i małych ilości nasion;
- d) dodatkowe informacje w przypadku poszczególnych rodzajów lub gatunków.

Określając kolor etykiety na podstawie akapitu drugiego lit. b) niniejszego ustępu, Komisja uwzględnia System Nasion i Roślin Leśnych OECD oraz inne mające zastosowanie normy międzynarodowe.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu aktów wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszego ustępu w odniesieniu do stosowania koloru etykiety urzędowej i dokumentu podmiotu profesjonalnego, o którym mowa w akapicie drugim lit. b) niniejszego ustępu.

10. Etykieta urzędowa lub dokument podmiotu profesjonalnego mogą być wystawiane w formie elektronicznej („elektroniczna etykieta urzędowa” lub „elektroniczny dokument podmiotu profesjonalnego”). W takim przypadku do danego LMR dołącza się wydrukowane odniesienie, takie jak kod QR.

Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające rozwiązania techniczne dotyczące wystawiania elektronicznych etykiet urzędowych lub elektronicznych dokumentów podmiotu profesjonalnego, aby zapewnić ich zgodność z niniejszym artykułem oraz odpowiedni, wiarygodny i skuteczny sposób ich wystawiania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

11. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 31 aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego artykułu o przepisy dotyczące:

- a) cyfrowego rejestrowania głównych działań w ramach produkcji i obrotu LMR podjętych przez podmioty profesjonalne i właściwe organy, które to działania prowadzą do wystawiania etykiet urzędowych i dokumentów podmiotu profesjonalnego;
- b) ustanowienia scentralizowanej platformy łączącej państwa członkowskie i Komisję w celu ułatwienia przetwarzania tych rejestrów, korzystania z nich i dostępu do nich.

Artykuł 21

Pakowanie jednostek nasiennych

Jednostki nasienne są przedmiotem obrotu wyłącznie w zamkniętych opakowaniach, w tym sieciach lub innych pojemnikach, które są zaplombowane. Opakowania te są plombowane w taki sposób, aby każde ich otwarcie było widoczne i identyfikowalne.

Plombowanie nie jest wymagane w przypadku nasion kategorii *recalcitrant*.

ROZDZIAŁ VI

Odstępstwa od art. 4

Artykuł 22

Zatwierdzanie przez podmioty profesjonalne materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „ze zidentyfikowanego źródła”

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 właściwe organy mogą, po zatwierdzeniu przez Komisję, udzielić podmiotom profesjonalnym zezwolenia na zatwierdzenie materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „ze zidentyfikowanego źródła” dla konkretnych gatunków, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) w regionie pochodzenia, w którym znajduje się dany materiał podstawowy, panują ekstremalne warunki pogodowe i klimatyczne;

b) te ekstremalne warunki pogodowe i klimatyczne mają wpływ na cykl reprodukcyjny materiału podstawowego i zmniejszają częstotliwość lat urodzaju, redukując częstą dostępność wysokiej jakości LMR;

c) miejsce pozyskiwania jest odległe i bardzo trudno dostępne dla właściwych organów w czasie pozyskiwania LMR.

2. Komisja przyjmuje akt wykonawczy przyznający zatwierdzenie dla każdego państwa członkowskiego na określony czas. Zatwierdzenia udziela się na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

Artykuł 23

Tymczasowe zatwierdzanie materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „przetestowany”

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 państwa członkowskie mogą zatwierdzać – na okres nie dłuższy niż 10 lat – materiał podstawowy przeznaczony do produkcji LMR kategorii „przetestowany”, w przypadku gdy wstępne wyniki oceny genetycznej lub testów porównawczych, o których mowa w załączniku V, pozwalają zakładać, że po zakończeniu testów materiał podstawowy spełni wymogi niezbędne do zatwierdzenia na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja może przyjąć akt wykonawczy określający maksymalną liczbę jednostek zatwierdzenia i maksymalną wielkość obszaru, który może podlegać takiemu zatwierdzeniu.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

Artykuł 24

Tymczasowe eksperymenty w celu poszukiwania lepszych rozwiązań alternatywnych dla niektórych aspektów niniejszego rozporządzenia

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 i 5 Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające szczegółowe ustalenia dotyczące organizacji tymczasowych eksperymentów w celu poszukiwania lepszych rozwiązań alternatywnych względem niektórych aspektów niniejszego rozporządzenia dotyczących gatunków drzew wymienionych w załączniku I i ich mieszańców, wymogów związanych z zatwierdzeniem materiału podstawowego oraz produkcji i obrotu LMR.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

Takie eksperymenty przeprowadza się tylko wtedy, gdy uczestniczą w nich co najmniej dwa państwa członkowskie, na ich wniosek.

Takie eksperymenty mogą mieć formę technicznych lub naukowych testów wykonalności i adekwatności nowych wymogów w porównaniu z wymogami określonymi w art. 4 i 5.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, określają co najmniej jeden z następujących elementów:

a) dane gatunki drzew i, w stosownych przypadkach, miejsce pochodzenia;

- b) warunki przeprowadzania eksperymentów w przypadku poszczególnych gatunków drzew lub mieszańców;
 - c) czas trwania eksperymentu;
 - d) obowiązki w zakresie monitorowania i sprawozdawczości uczestniczących państw członkowskich.
3. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, uwzględniają rozwój:
- a) metod określania pochodzenia materiału podstawowego, w tym stosowanie technik biochemicznych i molekularnych;
 - b) metod ochrony i zrównoważonego użytkowania leśnych zasobów genetycznych z uwzględnieniem mających zastosowanie norm międzynarodowych;
 - c) metod produkcji i reprodukcji, w tym zastosowania innowacyjnych procesów produkcji;
 - d) metod projektowania schematów krzyżowania składników materiału podstawowego;
 - e) metod oceny właściwości materiału podstawowego i LMR;
 - f) metod kontroli danego LMR.

Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, dostosowuje się do rozwoju technik produkcji danego LMR i opiera na wszelkich testach porównawczych i badaniach przeprowadzonych przez państwa członkowskie.

4. Komisja dokonuje oceny wyników eksperymentów prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu i podsumowuje je w sprawozdaniu, wskazując, w razie potrzeby, konieczność zmiany art. 1, 4 lub 5.

Artykuł 25

Zezwolenie na przyjęcie bardziej rygorystycznych lub dodatkowych wymogów

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 Komisja może przyjąć akt wykonawczy w celu udzielenia państwu członkowskiemu, na jego wniosek, zezwolenia na:
- a) przyjęcie, w odniesieniu do wymogów dotyczących zatwierdzania materiału podstawowego i produkcji LMR, bardziej rygorystycznych wymogów dotyczących produkcji niż wymogi, o których mowa w art. 4, lub dodatkowych wymogów dotyczących produkcji, na całości lub części terytorium danego państwa członkowskiego, pod warunkiem że wymogi te nie nakładają zakazów ani ograniczeń dotyczących wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Unii i przez to terytorium LMR zgodnego z niniejszym rozporządzeniem ani nie skutkują takimi zakazami ani ograniczeniami;
 - b) ograniczenie, na jego terytorium, zatwierdzania materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „ze zidentyfikowanego źródła”;
 - c) zakazanie na całym jego terytorium lub jego części sprzedaży użytkownikowi końcowemu do celów siewu lub sadzenia określonego LMR, w przypadku gdy ten LMR nie jest odpowiedni do ekologicznych warunków leśnictwa danego państwa członkowskiego i do odpowiednich celów.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

2. Wniosek państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:
 - a) projekt przepisów zawierający proponowane wymogi; oraz
 - b) uzasadnienie konieczności i proporcjonalności tych wymogów.
3. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela się tylko wtedy, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) środki będące przedmiotem wniosku zapewniają spełnienie co najmniej jednego z następujących celów:
 - (i) poprawa jakości danego LMR;
 - (ii) ochrona środowiska naturalnego, jak np. przystosowanie do zmiany klimatu, wzmocnienie różnorodności biologicznej lub odbudowa ekosystemów leśnych oraz wspieranie ich funkcjonowania;
 - b) środki będące przedmiotem wniosku są konieczne i proporcjonalne do ich celu na podstawie lit. a); oraz
 - c) środki te są uzasadnione na podstawie szczególnych warunków klimatycznych i ekologicznych panujących w danym państwie członkowskim.
4. Państwa członkowskie, które przyjęły dodatkowe lub bardziej rygorystyczne wymogi na podstawie art. 7 dyrektywy 1999/105/WE, do dnia 17 lipca 2032 r. zapewniają zgodność tych środków z niniejszym rozporządzeniem. Informują one Komisję i pozostałe państwa członkowskie o działaniach podjętych w celu zapewnienia tej zgodności.

ROZDZIAŁ VII

Import LMR

Artykuł 26

Import na podstawie równoważności unijnej

1. LMR importuje się z państw trzecich do Unii tylko wtedy, gdy na podstawie ust. 2 ustalono, że spełnia on wymogi równoważne wymogom mającym zastosowanie do LMR produkowanego i znajdującego się w obrocie w Unii.
2. Komisja może przyjąć akty wykonawcze, by stwierdzić, że LMR określonych rodzajów, gatunków, kategorii oraz, w stosownych przypadkach, pochodzący z określonych rodzajów materiału podstawowego lub określonego regionu pochodzenia, produkowany w państwie trzecim, spełnia wymogi równoważne wymogom mającym zastosowanie do LMR produkowanego i wprowadzanego do obrotu w Unii.

Komisja przyjmuje te akty wykonawcze wyłącznie na podstawie:

- a) dogłębnej analizy informacji i danych dostarczonych przez dane państwo trzecie;
- b) zadowalających wyników audytu przeprowadzonego przez Komisję w danym państwie trzecim, w przypadku gdy Komisja uznała, że przeprowadzenie audytu było konieczne;
- c) tego, czy to państwo trzecie uczestniczy w Systemie Nasion i Roślin Leśnych OECD.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2; określają one odpowiednie warunki importu.

3. Przyjmując akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja bierze pod uwagę kwestię, czy stosowane w danym państwie trzecim systemy zatwierdzania i rejestracji materiału podstawowego oraz prowadzone następnie produkcja i obrót LMR z tego materiału podstawowego, dają taką samą pewność jak systemy przewidziane w art. 4 i 5 i, w stosownych przypadkach, art. 14 w odniesieniu do kategorii „ze zidentyfikowanego źródła”, „wyselekcjonowany”, „kwalifikowany” i „przetestowany”.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2, na wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego, Komisja może przyjąć akt wykonawczy w celu tymczasowego zezwolenia na import LMR niektórych gatunków z państwa trzeciego niespełniającego wymogów tych ustępów, jeżeli:

- a) w co najmniej jednym państwie członkowskim występuje niedobór LMR danego gatunku, taki jak niedobór spowodowany ekstremalnymi zdarzeniami pogodowymi, pożarami, chorobami, gradacjami agrofagów, klęskami lub wszelkimi innymi niepożądanymi zdarzeniami, a pozostałe państwa członkowskie lub państwa trzecie, którym przyznano równoważność zgodnie z ust. 2, nie mogą zaradzić temu niedoborowi; oraz
- b) zainteresowane państwo lub państwa członkowskie przedstawiły dowody na istnienie i przyczyny tego niedoboru LMR.

Te akty wykonawcze określają warunki importu.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

Artykuł 27

Powiadamianie i świadectwa LMR importowanego z państw trzecich

1. Podmiot profesjonalny importujący LMR na terytorium Unii informuje z wyprzedzeniem o imporcie odpowiedni właściwy organ za pośrednictwem systemu zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC), o którym mowa w art. 131 rozporządzenia (UE) 2017/625.

2. Do importowanego LMR dołącza się:

- a) certyfikat OECD lub równoważne świadectwo urzędowe wydane przez państwo trzecie pochodzenia;
- b) etykietę OECD lub równoważną etykietę urzędową; oraz
- c) dokumentację zawierającą szczegółowe informacje na temat tego LMR dostarczoną przez podmiot profesjonalny w tym państwie trzecim.

3. Po imporcie LMR na terytorium Unii właściwy organ w danym państwie członkowskim:

- a) zastępuje certyfikat OECD lub równoważne świadectwo urzędowe, o których mowa w ust. 2 lit. a), nowym świadectwem pochodzenia wystawionym w tym państwie członkowskim; oraz
- b) zastępuje etykietę OECD lub równoważną etykietę urzędową, o której mowa w ust. 2 lit. b), nową etykietą urzędową lub dołącza nową etykietę urzędową do tej etykiety OECD lub równoważnej etykiety urzędowej; do nowej etykiety urzędowej dołącza się dokument podmiotu profesjonalnego.

4. Nowe świadectwo pochodzenia i nowa etykieta urzędowa, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b), odpowiednio, zawierają odniesienia do odpowiednich oryginalnych dokumentów.

ROZDZIAŁ VIII
Kontrole urzędowe

Artykuł 28

Kontrole urzędowe dotyczące LMR

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ lub właściwe organy i powierzają im odpowiedzialność za organizowanie lub przeprowadzanie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych. Tymi właściwymi organami mogą być te same organy, które wyznaczono zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) 2017/625.

2. Właściwe organy dysponują rozwiązaniami zapewniającymi:

- a) skuteczność i stosowność kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych;
- b) bezstronność, jakość i spójność kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych;
- c) aby pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe nie pozostawali w konflikcie interesów;
- d) aby pracownicy przeprowadzający kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe byli odpowiednio wykwalifikowani, doświadczeni i przeszkoleni do wykonywania swoich obowiązków; oraz
- e) aby pracownicy mieli do dyspozycji odpowiednie obiekty i sprzęt do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych.

Do celów akapitu pierwszego lit. c) działalność handlowa związana z LMR, która jest prowadzona przez personel właściwych organów w imieniu ich państwa członkowskiego, nie może w żadnym przypadku stanowić konfliktu interesów.

3. Właściwe organy posiadają uprawnienia do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych oraz obowiązujące procedury prawne w celu zapewnienia pracownikom dostępu do pomieszczeń i dokumentów podmiotów profesjonalnych.

4. Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe wszystkich podmiotów profesjonalnych w oparciu o ocenę ryzyka oraz z odpowiednią częstotliwością, uwzględniając:

- a) zidentyfikowane ryzyka niezgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz ewolucję tych ryzyka;
- b) działania pod kontrolą podmiotów profesjonalnych; oraz
- c) wszelkie informacje wskazujące na prawdopodobieństwo, że nabywcy LMR mogą zostać wprowadzeni w błąd, w szczególności co do rodzaju, tożsamości, właściwości, składu, ilości, kraju pochodzenia lub pochodzenia LMR.

5. Państwa członkowskie mogą pobierać opłaty lub należności w celu pokrycia kosztów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych.

6. Państwa członkowskie zapewniają dostępność odpowiednich zasobów finansowych pozwalających na zatrudnienie pracowników oraz zabezpieczenie innych zasobów niezbędnych właściwym organom do przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych. Dotyczy to również delegowania niektórych zadań realizowanych w ramach kontroli urzędowych oraz niektórych zadań związanych z innymi czynnościami urzędowymi.

7. Właściwe organy mogą przekazać niektóre zadania związane z kontrolami urzędowymi upoważnionym jednostkom lub osobom fizycznym na podstawie art. 28 ust. 1 i art. 29–31, z wyjątkiem art. 29 lit. b) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) 2017/625. Właściwe organy, które przekazały niektóre zadania związane z kontrolami urzędowymi lub niektóre zadania związane z innymi czynnościami urzędowymi upoważnionym jednostkom lub osobom fizycznym, organizują audyty lub inspekcje tych jednostek lub osób, w razie potrzeby zapewnienia odpowiedniego wykonywania tych zadań. Właściwe organy unikają powielania audytów i inspekcji, biorąc pod uwagę wszelkie akredytacje upoważnionych jednostek zgodnie z normami dotyczącymi delegowanych zadań.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby Komisja była informowana o danych kontaktowych i o wszelkich zmianach dotyczących właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1. Państwa członkowskie podają te informacje również do wiadomości publicznej, w tym w Internecie.

9. Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące jednolitych praktycznych rozwiązań w zakresie przeprowadzania kontroli urzędowych w celu zweryfikowania zgodności z przepisami dotyczącymi LMR w odniesieniu do:

a) specyfikacji rozwiązań, o których mowa w ust. 2;

b) szczegółowych obowiązków sprawozdawczych upoważnionych jednostek i osób fizycznych, o których mowa w ust. 7.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

10. Jakakolwiek decyzja podjęta przez właściwy organ na podstawie art. 66 ust. 3 i 6, art. 137 ust. 3 lub art. 138 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2017/625 dotycząca osób fizycznych lub prawnych może być przedmiotem odwołania wnoszonego przez takie osoby zgodnie z prawem krajowym.

11. Metody stosowane do pobierania próbek oraz analiz, testów i diagnoz laboratoryjnych w celu uzyskania informacji, o których mowa w art. 5 ust. 3, są zgodne z zasadami Międzynarodowego Związku Oceny Nasion lub innymi porównywalnymi normami międzynarodowymi ustanawiającymi te metody lub kryteria skuteczności tych metod.

Artykuł 29

Przejrzystość kontroli urzędowych

Właściwe organy przeprowadzają kontrole urzędowe z zachowaniem wysokiego poziomu przejrzystości. Udostępniają one publicznie, w tym poprzez publikację w Internecie, istotne informacje dotyczące organizacji i przeprowadzania kontroli urzędowych.

Artykuł 30

Kontrole przeprowadzane przez Komisję w państwach członkowskich

Eksperci Komisji mogą przeprowadzać kontrole, w tym audyty, w każdym państwie członkowskim w celu zweryfikowania stosowania przepisów oraz funkcjonowania krajowych systemów kontroli objętych niniejszym rozporządzeniem.

Takie kontrole są organizowane we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich. Kontrole te przeprowadza się na podstawie analizy ryzyka i mogą one obejmować weryfikacje na miejscu.

Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania następcze w celu zaradzenia wszelkim szczególnym lub systemowym niedociągnięciom stwierdzonym w ramach kontroli na podstawie niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ IX

Przepisy proceduralne

Artykuł 31

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 3, art. 5 ust. 7, art. 8, art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 2, art. 18 ust. 9 i art. 20 ust. 11, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 16 lipca 2026 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 3, art. 5 ust. 7, art. 8, art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 2, art. 18 ust. 9 i art. 20 ust. 11, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego, Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde z państw członkowskich zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 3, art. 4 ust. 3, art. 5 ust. 7, art. 8, art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 2, art. 18 ust. 9 lub art. 20 ust. 11 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 32

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁴⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/178/oj>).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy opinia komitetu ma zostać uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy – przed upływem terminu na wydanie opinii – zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.

ROZDZIAŁ X

Sprawozdawczość, kary i zmiany rozporządzeń (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625

Artykuł 33

Sprawozdawczość

1. Do dnia 17 lipca 2036 r., a następnie co pięć lat państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie dotyczące:
 - a) ilości certyfikowanego LMR w podziale na kategorię i lata;
 - b) liczby przyjętych krajowych planów awaryjnych, o których mowa w art. 9;
 - c) informacji na temat dostępnych i odpowiednich stron internetowych oraz podręczników dla zakładających uprawy zawierających porady dotyczące najlepszego wykorzystania LMR;
 - d) ilości LMR – w podziale na rodzaj i gatunki – importowanych z państw trzecich, o czym mowa w art. 26;
 - e) sankcji stosowanych na podstawie art. 34; oraz
 - f) liczby zarejestrowanych podmiotów profesjonalnych.
2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające format techniczny – w tym w odniesieniu do cyfrowego przedkładania i przetwarzania – sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 32 ust. 2.

Artykuł 34

Kary

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają bezzwłocznie Komisję o tych przepisach i środkach, a także powiadamiają ją bezzwłocznie o wszelkich dotyczących ich późniejszych zmianach.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby kary finansowe mające zastosowanie do naruszeń niniejszego rozporządzenia, do których dochodzi za sprawą nieuczciwych lub oszukańczych praktyk, odzwierciedlały – zgodnie z prawem krajowym – co najmniej korzyść ekonomiczną odniesioną przez podmiot profesjonalny albo, w stosownych przypadkach, dany odsetek jego obrotów.
3. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu przepisów dotyczących kar określonych w art. 139 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 35

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/2031

W rozporządzeniu (UE) 2016/2031 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 37 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W stosownych przypadkach Komisja przyjmuje akt wykonawczy w celu określenia środków służących zapobieganiu występowaniu regulowanych agrofagów niekwartantowych dla Unii na wskazanych roślinach przeznaczonych do sadzenia, o czym mowa w art. 36 lit. f) niniejszego rozporządzenia. Te akty wykonawcze dotyczą, w stosownych przypadkach, wprowadzania tych roślin i ich przemieszczania w Unii. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z zasadami określonymi w sekcji 2 załącznika II do niniejszego rozporządzenia. Te akty wykonawcze stosuje się bez uszczerbku dla środków przyjętych na podstawie dyrektyw 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 98/56/WE, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE, 2008/72/WE i 2008/90/WE.”;

2) w art. 83 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. W przypadku roślin przeznaczonych do sadzenia produkowanych lub będących przedmiotem obrotu jako materiał kategorii »ze zidentyfikowanego źródła«, »wyselekcjonowany«, »kwalifikowany« lub »przetestowany«, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1392 (*), paszport roślin jest łączony, w wyrażnie odrębnej formie, z etykietą urzędową sporządzaną zgodnie z odpowiednimi przepisami tego rozporządzenia.

W przypadku gdy zastosowanie ma niniejszy ustęp,

- a) paszport roślin służący przemieszczaniu na terytorium Unii zawiera elementy określone w części E załącznika VII do niniejszego rozporządzenia;
- b) paszport roślin służący wprowadzaniu do strefy chronionej i przemieszczaniu w niej zawiera elementy określone w części F załącznika VII do niniejszego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1392 z dnia 20 maja 2026 r. w sprawie produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego i obrotu nim, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625 oraz uchylające dyrektywę Rady 1999/105/WE (rozporządzenie w sprawie LMR) (Dz.U. 2026/1392, 26.6.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1392/oj>).”;

3) w załączniku VII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem VII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 36

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/625

W rozporządzeniu (UE) 2017/625 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Art. 8, 13 i 28–33 (z wyjątkiem art. 29 lit. b) ppkt (iv) i art. 33 lit. a) i art. 43–46, art. 65–68, art. 69 ust. 1, 2 i 4, art. 70, 71, 72, 75, 88, 89, 102–108 i 120, art. 130 ust. 1, 2, 3, 5 i 6 oraz art. 131–138 stosuje się, w stosownych przypadkach, do kontroli przeprowadzanych w celu weryfikacji zgodności z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2026/1392 (*);

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1392 z dnia 20 maja 2026 r. w sprawie produkcji leśnego materiału rozmnożeniowego i obrotu nim, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 i (UE) 2017/625 oraz uchylające dyrektywę Rady 1999/105/WE (rozporządzenie w sprawie LMR) (Dz.U. L 2026/1392, 26.6.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1392/oj>).”;

- 2) w art. 2, art. 3 pkt 3, w art. 31 i 44, art. 45 ust. 3, art. 65, 66, 67, 71, 88, 102, 106, 107, 108, 120, 130, 131 i 132, art. 133 ust. 1 akapit pierwszy i art. 138 tekst „art. 1 ust. 2” zastępuje się tekstem „art. 1 ust. 2 i 2a”.

ROZDZIAŁ XI

Przepisy końcowe

Artykuł 37

Uchylenie dyrektywy 1999/105/WE

Dyrektywa 1999/105/WE traci moc.

Odesłania do tej uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38

Środki przejściowe

1. LMR wyprodukowany przed dniem 17 lipca 2031 r. zgodnie z dyrektywą 1999/105/WE lub przepisami krajowymi może pozostawać w obrocie do wyczerpania zapasów.
2. Do LMR pozostającego w obrocie zgodnie z ust. 1, dołącza się etykietę stwierdzającą, że dotyczy on „LMR niezatwierdzonego na podstawie rozporządzenia (UE) 2026/1392 w sprawie produkcji i obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym”.
3. LMR wyprodukowany przed dniem 17 lipca 2031 r. zgodnie z dyrektywą 1999/105/WE może pozostać w obrocie na podstawie świadectwa pochodzenia wystawionego na podstawie tej dyrektywy.

Artykuł 39

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 lipca 2031 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 20 maja 2026 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodniczący

N. IOANNIDES

ZAŁĄCZNIK I

Lista gatunków drzew

<i>Abies alba</i> Mill.	<i>Pinus cembra</i> L.
<i>Abies cephalonica</i> Loudon	<i>Pinus contorta</i> Douglas ex Loudon
<i>Abies grandis</i> (Douglas ex D.Don) Lindl.	<i>Pinus halepensis</i> Mill.
<i>Abies nordmanniana</i> (Steven) Spach	<i>Pinus heldreichii</i> Christ
<i>Acer campestre</i> L.	<i>Pinus mugo</i> Turra
<i>Acer monspessulanum</i> L.	<i>Pinus nigra</i> J.F. Arnold
<i>Acer opalus</i> Mill.	<i>Pinus peuce</i> Griseb.
<i>Acer platanoides</i> L.	<i>Pinus pinaster</i> Aiton
<i>Acer pseudoplatanus</i> L.	<i>Pinus pinea</i> L.
<i>Alnus cordata</i> (Loisel.) Duby	<i>Pinus radiata</i> D. Don
<i>Alnus glutinosa</i> (L.) Gaertn.	<i>Pinus sylvestris</i> L.
<i>Alnus incana</i> (L.) Moench	<i>Pinus taeda</i> L.
<i>Alnus lusitanica</i> Vít et al.	<i>Pinus uncinata</i> Mill. ex Mirb.
<i>Betula pendula</i> Roth.	<i>Populus</i> spp.
<i>Betula pubescens</i> Ehrh.	<i>Pyrus communis</i> var. <i>pyraster</i> L.
<i>Carpinus betulus</i> L.	<i>Prunus avium</i> (L.) L.
<i>Carpinus orientalis</i> Mill.	<i>Prunus padus</i> L.
<i>Castanea sativa</i> Mill.	<i>Pseudotsuga menziesii</i> (Mirb.) Franco
<i>Cedrus atlantica</i> (Endl.) G. Manetti ex Carrière	<i>Quercus cerris</i> L.
<i>Cedrus libani</i> A. Rich.	<i>Quercus frainetto</i> Ten.
<i>Celtis australis</i> L.	<i>Quercus ilex</i> L.
<i>Ceratonia siliqua</i> L.	<i>Quercus petraea</i> (Matt.) Liebl.
<i>Chamaecyparis lawsoniana</i> (A. Murray bis) Parl.	<i>Quercus pubescens</i> Willd.

<i>Corylus colurna</i> L.	<i>Quercus robur</i> L.
<i>Cupressus sempervirens</i> L.	<i>Quercus rubra</i> L.
<i>Fagus orientalis</i> Lipsky	<i>Quercus suber</i> L.
<i>Fagus sylvatica</i> L.	<i>Robinia pseudoacacia</i> L.
<i>Fraxinus angustifolia</i> Vahl	<i>Salix alba</i> L.
<i>Fraxinus ornus</i> L.	<i>Sorbus aria</i> (L.) Crantz
<i>Fraxinus excelsior</i> L.	<i>Sorbus aucuparia</i> L.
<i>Juglans</i> spp.	<i>Sorbus domestica</i> L.
<i>Larix decidua</i> Mill.	<i>Sorbus torminalis</i> (L.) Crantz
<i>Larix kaempferi</i> (Lamb.) Carrière	<i>Taxus baccata</i> L.
<i>Larix sibirica</i> Ledeb.	<i>Thuja plicata</i> Donn ex D.Don.
<i>Malus sylvestris</i> (L.) Mill.	<i>Tilia cordata</i> Mill.
<i>Olea europaea</i> L.	<i>Tilia platyphyllos</i> Scop.
<i>Ostrya carpinifolia</i> Scop.	<i>Tilia tomentosa</i> Moench
<i>Picea abies</i> Karst.	<i>Ulmus glabra</i> Huds.
<i>Picea sitchensis</i> (Bong.) Carrière	<i>Ulmus laevis</i> Pall.
<i>Pinus brutia</i> Ten.	<i>Ulmus minor</i> Mill.

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi dotyczące zatwierdzania materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „ze zidentyfikowanego źródła”

A. Wymogi ogólne

1. Ocena materiału podstawowego

Właściwy organ ocenia źródło nasion lub drzewostan w odniesieniu do celów, do których LMR ma być wykorzystywany, jak określono w art. 3 pkt 1, oraz ustala kryteria selekcji na podstawie tych celów. Cele te wskazuje się w rejestrze krajowym danego państwa członkowskiego. Wymagana jest niewielka lub nie jest wymagana żadna selekcja fenotypowa materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR tej kategorii.

2. Pochodzenie

Na podstawie dowodów historycznych (np. bibliografia lub dokumentacja przechowywana przez właściwe organy, instytucje badawcze lub wszelkie inne organizacje) lub za pomocą innych odpowiednich środków (np. badań proweniencyjnych), w tym technik biochemicznych i molekularnych uznanych na szczeblu międzynarodowym, ustala się, czy źródło nasion lub drzewostan są rodzime czy nierodzime lub czy pochodzenie jest nieznanne, a jeżeli są rodzime, czy są autochtoniczne czy nieautochtoniczne. W przypadku nierodzimego materiału podstawowego podaje się pochodzenie, jeżeli jest znane.

3. Rodzaj materiału podstawowego i lokalizacja

Materiałem podstawowym jest źródło nasion lub drzewostan znajdujące się w jednym regionie pochodzenia.

B. Wymogi szczególne

1. Liczba drzew nadających się do pozyskania LMR i dojrzałych płciowo

Źródła nasion lub drzewostany składają się w miarę możliwości z jednej lub większej liczby grup drzew dojrzałych płciowo. Drzewa te są w miarę możliwości, zgodnie z dostępną wiedzą naukową, odpowiednio rozmieszczone i wystarczająco liczne na danym obszarze, aby zachować różnorodność genetyczną, uniknąć niepożądanych skutków krzyżowania wsobnego oraz zapewnić adekwatne zapylenie między tymi drzewami. LMR zbiera się od optymalnej liczby osobników zatwierdzonego materiału podstawowego, z uwzględnieniem warunków naturalnych.

2. Jednolitość

Drzewostany wykazują w miarę możliwości normalny stopień indywidualnego zróżnicowania cech morfologicznych. W razie potrzeby gorsze drzewa usuwa się. Wymogi te nie mają zastosowania do źródeł nasion.

3. Właściwości związane z trwałością

Źródła nasion lub drzewostany są w miarę możliwości dobrze przystosowane do warunków klimatycznych i ekologicznych, w tym czynników biotycznych i abiotycznych występujących w regionie pochodzenia. Drzewa wykazują w miarę możliwości odporność lub tolerancję na agrofagi oraz niekorzystne warunki klimatyczne i siedliskowe w miejscu ich uprawy.

4. Inne szczególne wymogi dotyczące niektórych cech i innych produktów leśnych

Właściwe organy oceniają źródło nasion lub drzewostan w odniesieniu do niektórych cech lub produkcji niektórych produktów leśnych oraz, w stosownych przypadkach, przyjmują inne szczególne wymogi dotyczące tych cech lub produktów. W przypadku gdy takie wymogi mają zastosowanie, wskazuje się je zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. m).

ZAŁĄCZNIK III

Wymogi dotyczące zatwierdzania materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „wyselekcjonowany”

A. Wymogi ogólne

1. Ocena materiału podstawowego

Właściwy organ ocenia drzewostan w odniesieniu do celów, do których LMR ma być wykorzystywany, jak określono w art. 3 pkt 1, oraz ustala kryteria selekcji na podstawie tych celów. Cele te wskazuje się w rejestrze krajowym danego państwa członkowskiego.

2. Pochodzenie

Na podstawie dowodów historycznych (np. bibliografia lub dokumentacja przechowywana przez właściwe organy, instytucje badawcze lub wszelkie inne organizacje) lub za pomocą innych odpowiednich środków (np. badań proweniencyjnych), w tym technik biochemicznych i molekularnych uznanych na szczeblu międzynarodowym, ustala się, czy drzewostan jest rodzimy czy nierodzim lub czy pochodzenie jest nieznanne, a jeżeli jest rodzimy, czy jest autochtoniczny czy nieautochtoniczny. W przypadku nierodzimego materiału podstawowego podaje się pochodzenie, jeżeli jest znane.

3. Wiek i rozwój

Drzewostany składają się z drzew w takim wieku lub takiej fazie rozwoju, aby łatwo można było ocenić dane kryteria selekcji tych drzew.

4. Rodzaj materiału podstawowego i lokalizacja

Materiałem podstawowym jest drzewostan znajdujący się w jednym regionie pochodzenia.

B. Wymogi szczególne

1. Izolacja

a) Cele „leśnictwo wielofunkcyjne”, „produkcja drewna, biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych”: Drzewostany są w miarę możliwości usytuowane w odpowiedniej odległości od słabej jakości drzewostanów tego samego gatunku lub od drzewostanów spokrewnionych gatunków, które mogą tworzyć mieszańce z przedmiotowym gatunkiem. Na ten wymóg zwraca się szczególną uwagę w przypadku, gdy drzewostany autochtoniczne/rodzime są otoczone drzewostanami nieautochtonicznymi/nierodzimi lub nieznanego pochodzenia.

b) Cel „ochrona leśnych zasobów genetycznych”: Drzewostany są w miarę możliwości usytuowane w odpowiedniej odległości od drzewostanów tego samego gatunku lub od drzewostanów spokrewnionych gatunków, które mogą tworzyć mieszańce z przedmiotowym gatunkiem. Na ten wymóg zwraca się szczególną uwagę w przypadku, gdy drzewostany autochtoniczne/rodzime są otoczone drzewostanami nieautochtonicznymi/nierodzimi lub nieznanego pochodzenia.

2. Liczba drzew nadających się do pozyskania LMR i dojrzałych płciowo

- a) Cele „leśnictwo wielofunkcyjne”, „produkcja drewna, biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych”: Drzewostany składają się z jednej lub większej liczby grup drzew dojrzałych płciowo. Drzewa te są odpowiednio rozmieszczone i wystarczająco liczne na danym obszarze, aby zachować różnorodność genetyczną, uniknąć niepożądanych skutków krzyżowania wsobnego oraz zapewnić adekwatne zapylenie między tymi drzewami.
- b) Cel „ochrona leśnych zasobów genetycznych”: Drzewostany składają się w miarę możliwości z jednej lub większej liczby grup drzew dojrzałych płciowo. Drzewa te są w miarę możliwości, zgodnie z dostępną wiedzą naukową, odpowiednio rozmieszczone i wystarczająco liczne na danym obszarze, aby zachować różnorodność genetyczną, uniknąć niepożądanych skutków krzyżowania wsobnego oraz zapewnić adekwatne zapylenie między tymi drzewami. LMR zbiera się od optymalnej liczby osobników zatwierdzonego materiału podstawowego, z uwzględnieniem warunków naturalnych.

3. Jednolitość

- a) Cele „leśnictwo wielofunkcyjne”, „produkcja drewna, biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych”: Drzewostany wykazują normalny stopień indywidualnego zróżnicowania cech morfologicznych. Niniejszy wymóg nie ma zastosowania do produkcji biomasy. W razie potrzeby gorsze drzewa usuwa się.
- b) Cel „ochrona leśnych zasobów genetycznych”: Drzewostany wykazują w miarę możliwości normalny stopień indywidualnego zróżnicowania cech morfologicznych. W razie potrzeby gorsze drzewa usuwa się.

4. Właściwości związane z trwałością

- a) Cele „leśnictwo wielofunkcyjne”, „produkcja drewna, biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych”: Drzewostany są dobrze przystosowane do warunków klimatycznych i ekologicznych, w tym czynników biotycznych i abiotycznych występujących w regionie pochodzenia. Drzewa wykazują odporność lub tolerancję na agrofagi oraz niekorzystne warunki klimatyczne i siedliskowe w miejscu ich uprawy.
- b) Cel „ochrona leśnych zasobów genetycznych”: Drzewostany są w miarę możliwości dobrze przystosowane do warunków klimatycznych i ekologicznych, w tym czynników biotycznych i abiotycznych występujących w regionie pochodzenia. Drzewa wykazują w miarę możliwości odporność lub tolerancję na agrofagi oraz niekorzystne warunki klimatyczne i siedliskowe w miejscu ich uprawy.

5. Produkcyjność

- a) Cele „leśnictwo wielofunkcyjne”, „produkcja drewna, biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych”: Produkcyjność zazwyczaj przekracza produkcyjność przyjętą za średnią w podobnych warunkach ekologicznych i podobnych warunkach gospodarowania.
- b) Cel „ochrona leśnych zasobów genetycznych”: Nie mają zastosowania żadne wymogi dotyczące produkcyjności.

6. Jakość drewna

- a) Cele „leśnictwo wielofunkcyjne”, „produkcja drewna, biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych”: Jakość drewna zazwyczaj przekracza jakość przyjętą za średnią w podobnych warunkach ekologicznych i podobnych warunkach gospodarowania. Wymóg ten nie ma zastosowania do produkcji biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych.
- b) Cel „ochrona leśnych zasobów genetycznych”: Nie mają zastosowania żadne wymogi dotyczące jakości drewna.

7. Forma lub pokrój

- a) Cele „leśnictwo wielofunkcyjne”, „produkcja drewna, biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych”: Drzewa wykazują szczególnie dobre cechy morfologiczne, zwłaszcza prosty i okrągły w przekroju pień, korzystne ugałęzienie, małe rozmiary gałęzi i dobre naturalne oczyszczanie się. Ponadto proporcja rozwidlonych drzew i drzew wykazujących skręt włókien jest niska i w razie potrzeby takie drzewa usuwa się. Wymóg ten nie ma zastosowania do produkcji biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych.
- b) Cel „ochrona leśnych zasobów genetycznych”: Nie mają zastosowania żadne wymogi dotyczące formy lub pokroju.

8. Inne szczególne wymogi dotyczące niektórych cech i innych produktów leśnych

Właściwe organy oceniają drzewostan w odniesieniu do niektórych cech lub produkcji niektórych produktów leśnych oraz, w stosownych przypadkach, przyjmują inne szczególne wymogi dotyczące tych cech lub produktów. W przypadku gdy takie wymogi mają zastosowanie, wskazuje się je zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. m).

		Cele		
		Leśnictwo wielofunkcyjne;	Produkcja drewna, biomateriałów, biomasy lub innych produktów leśnych	Ochrona leśnych zasobów genetycznych
Wymogi szczególne	Izolacja	(x)	(x)	(x)
	Liczba drzew nadających się do pozyskania LMR i dojrzałych płciowo	x	x	(x)
	Jednolitość	x	x (z wyjątkiem produkcji biomasy)	(x)
	Właściwości związane z trwałością	x	x	(x)
	Produkcyjność	x	x	—
	Jakość drewna	x	x (tylko w odniesieniu do produkcji drewna)	—
	Forma lub pokrój	x	x (tylko w odniesieniu do produkcji drewna)	—
	Inne szczególne wymogi (szczególne cechy lub produkty)	W stosownych przypadkach	W stosownych przypadkach	W stosownych przypadkach

x = mający zastosowanie; (x) = mający zastosowanie, w miarę możliwości; – = niemający zastosowania

ZAŁĄCZNIK IV

Wymogi dotyczące zatwierdzania materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „kwalifikowany”

I. Plantacje nasienne

A. Wymogi ogólne

- a) Właściwy organ zatwierdza cele plantacji nasiennej w odniesieniu do celów, o których mowa w art. 3 pkt 1. Cele te wskazuje się w rejestrze krajowym danego państwa członkowskiego. Składowe klony lub pojedyncze drzewa z rodów wybiera się ze względu na ich wyjątkowe cechy w zależności od wybranych celów.
- b) Właściwy organ zatwierdza i rejestruje wzór krzyżowania składowych klonów lub rodów i schemat rozmieszczenia składowych klonów lub rodów oraz, w stosownych przypadkach, stopień pokrewieństwa składowych klonów, ich liczbę i liczbę osobników (ramet na klon w przypadku klonalnych plantacji nasiennych, izolację lub, w miarę możliwości, ograniczenie przepływu pyłku oraz lokalizację, a także wszelkie zmiany w tym zakresie.
- c) Składowe klony lub rody są sadzone lub zostały zasadzone zgodnie z planem zatwierdzonym przez właściwy organ i sporządzonym w taki sposób, aby każdy ze składników można było zidentyfikować. Uwzględnia się optymalną równowagę między efektywną liczbą składowych klonów lub rodów a zyskiem genetycznym.
- d) Cięcia rozluźniające prowadzone w plantacjach nasiennych opisuje się wraz z uwzględnieniem kryteriów selekcji stosowanych przy takich cięciach oraz są rejestrowane przez właściwy organ.
- e) Zagospodarowanie plantacji nasiennych oraz pozyskiwanie nasion są prowadzone w sposób pozwalający osiągnąć cele tych plantacji. W przypadku plantacji nasiennych przeznaczonych do produkcji sztucznych mieszańców odsetek mieszańców w LMR ustala się za pomocą technik molekularnych.

B. Wymogi szczególne

Właściwy organ ocenia składowe klony lub rody w odniesieniu do niektórych cech lub produkcji niektórych produktów (tj. kryteria selekcji), biorąc pod uwagę, w stosownych przypadkach, wiek i rozwój, właściwości związane z trwałością, produktywnością, jakością drewna, formę lub pokrój oraz inne użyteczne cechy szczególne. W przypadku gdy takie wymogi mają zastosowanie, wskazuje się je zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. m).

II. Drzewa mateczne

A. Wymogi ogólne

- a) Właściwy organ zatwierdza cele drzew matecznych w odniesieniu do celów, o których mowa w art. 3 pkt 1. Cele te wskazuje się w rejestrze krajowym danego państwa członkowskiego. Drzewa mateczne wybiera się ze względu na ich wyjątkowe cechy zgodnie z wybranymi celami.

- b) Właściwy organ zatwierdza i rejestruje wzór krzyżowania i system zapyłania, części składowe, izolację lub, w miarę możliwości, ograniczenie przepływu pyłku oraz lokalizację, a także wszelkie istotne zmiany tych cech.
- c) Właściwy organ zatwierdza i rejestruje tożsamość, liczbę i proporcję osobników rodzicielskich w mieszance.
- d) W przypadku drzew matecznych przeznaczonych do produkcji sztucznych mieszańców odsetek mieszańców w LMR ustala się za pomocą technik molekularnych.

B. Szczególne wymogi

Właściwy organ ocenia drzewa mateczne w odniesieniu do niektórych cech lub produkcji niektórych produktów leśnych oraz, w stosownych przypadkach, przyjmuje szczególne wymogi dotyczące tych cech lub produktów (tj. kryteria selekcji), biorąc pod uwagę, w stosownych przypadkach, wiek i rozwój, właściwości związane z trwałością, produktywność jakością drewna, formę lub pokrój oraz inne użyteczne cechy szczególne. W przypadku gdy takie wymogi mają zastosowanie, wskazuje się je zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. m).

III. Klony

A. Wymogi ogólne

1. Właściwy organ zatwierdza i rejestruje klony, które są możliwe do zidentyfikowania na podstawie charakterystycznych cech albo identyfikowalne na podstawie cyklu rozmnażania lub za pomocą technik molekularnych, stosownie do przypadku.
2. Wartość pojedynczych klonów ustala się na podstawie obserwacji i jakościowej oceny cech tych klonów lub wykazana w wyniku wystarczająco długiego eksperymentowania.
3. Ortety lub linie komórkowe wykorzystywane do produkcji klonów wybiera się ze względu na ich wyjątkowe cechy, biorąc pod uwagę cele, do których powstały LMR ma być wykorzystywany, jak określono w art. 3 pkt 1.
4. Właściwy organ ogranicza zatwierdzanie do maksymalnej liczby lat lub maksymalnej liczby ramet

B. Szczególne wymogi

Właściwy organ ocenia ortety lub linie komórkowe w odniesieniu do niektórych cech lub produkcji niektórych produktów leśnych oraz, w stosownych przypadkach, przyjmuje szczególne wymogi dotyczące tych cech lub produktów (tj. kryteria selekcji), biorąc pod uwagę, w stosownych przypadkach, wiek i rozwój, właściwości związane z trwałością, produktywność jakością drewna, formę lub pokrój oraz inne użyteczne cechy szczególne. W przypadku gdy takie wymogi mają zastosowanie, wskazuje się je zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. m).

IV. Mieszanki klonów

A. Wymogi ogólne

1. Mieszanki klonów spełniają wymogi określone w części III sekcja A pkt 1, 2 i 3.
2. Właściwy organ zatwierdza i rejestruje tożsamość, liczbę i proporcję składowych klonów mieszanki oraz metodę selekcji i materiał pierwotny. Każda mieszanka wykazuje wystarczającą różnorodność genetyczną.

3. Właściwy organ ogranicza zatwierdzanie do maksymalnej liczby lat lub maksymalnej liczby ramet

B. Wymogi szczególne

Mieszanki klonów spełniają wymogi określone w części III sekcja B.

ZAŁĄCZNIK V

Wymogi dotyczące zatwierdzania materiału podstawowego przeznaczonego do produkcji LMR kategorii „przetestowany”

1. WYMOGI DOTYCZĄCE WSZYSTKICH TESTÓW

a) Informacje ogólne

Jeżeli materiał podstawowy to drzewostan, spełnia on odpowiednie wymogi określone w załączniku III. Jeżeli materiał podstawowy to którekolwiek z następujących: plantacja nasienna, drzewa mateczne, klon lub mieszanka klonów, spełnia on odpowiednie wymogi określone w załączniku IV. Właściwy organ określa kryteria selekcji na podstawie celu, do którego LMR ma być wykorzystywany.

Testy dla zatwierdzenia materiału podstawowego są przygotowywane, układane, przeprowadzane, a ich wyniki interpretowane zgodnie z procedurami uznanymi na szczeblu międzynarodowym. W przypadku testów porównawczych LMR porównuje się z jednym, a najlepiej z większą liczbą zatwierdzonych lub wcześniej wybranych wzorców, jak opisano w pkt 3 lit. b).

b) Badane cechy

- (i) Testy opracowuje się, aby ocenić cechy określone w ppkt (ii), i cechy te wskazuje się w odniesieniu do poszczególnych testów w dokumentacji testów.
- (ii) Cechom uznanym za istotne ze względu na cel, do którego LMR ma być wykorzystywany, przypisuje się wagę. Cechy te ocenia się w związku z warunkami ekologicznymi panującymi w regionie, w którym przeprowadzany jest test, w tym obecnymi i przewidywanymi warunkami klimatycznymi.

c) Dokumentacja

Właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, podmioty profesjonalne prowadzą dokumentację zawierającą opis następujących elementów: stanowiska badawcze, w tym lokalizacja, klimat, gleba, dotychczasowe użytkowanie, założenie, zagospodarowanie i wszelkie szkody spowodowane czynnikami abiotycznymi i biotycznymi, wraz ze wszystkimi wynikami w momencie oceny. W przypadku gdy dokumentacja ta jest prowadzona przez podmioty profesjonalne, udostępnia się ją właściwym organom.

d) Przygotowanie testów

- (i) Każda próbka LMR jest hodowana, sadzona i uprawiana w identyczny sposób, na ile pozwalają na to dane rodzaje materiału roślinnego.
- (ii) Każdy test oparty jest na poprawnym statystycznie modelu, aby można było ocenić indywidualne cechy każdego badanego składnika.

e) Analiza i weryfikacja wyników

- (i) Dane z testów analizuje się za pomocą metod statystycznych uznanych na szczeblu międzynarodowym, a wyniki przedstawia się w odniesieniu do każdej badanej cechy charakterystycznej.
- (ii) Metodyka stosowana do testu i, w miarę możliwości, uzyskane szczegółowe wyniki są ogólnie dostępne.
- (iii) Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym przeprowadzono test, może wyznaczyć obszar wprowadzania i za pośrednictwem FOREMATIS udostępnia informacje o wszelkich cechach LMR, które mogą ograniczać jego przydatność.
- (iv) Jeżeli podczas testów zostanie udowodnione, że LMR nie ma co najmniej cech materiału podstawowego, z którego został wyprodukowany, wówczas tego LMR nie można certyfikować jako należącego do kategorii „przetestowany”.

2. WYMOGI DOTYCZĄCE GENETYCZNEJ OCENY SKŁADNIKÓW MATERIAŁU PODSTAWOWEGO

- a) Ocenie genetycznej mogą podlegać składowe następujących rodzajów materiału podstawowego: plantacje nasienne, drzewa mateczne, klony i mieszanki klonów.

b) Dokumentacja

Do zatwierdzenia materiału podstawowego wymagana jest dodatkowa dokumentacja zawierająca następujące informacje:

- (i) tożsamość, pochodzenie i rodowód ocenianych składników; oraz
- (ii) wzór krzyżowania stosowany do produkcji LMR wykorzystywanego do testów oceniających.

c) Procedury testowe

- (i) Wartość genetyczna każdego składnika jest szacowana przy użyciu informacji z co najmniej dwóch miejsc przeprowadzania testów oceniających, z których co najmniej jedno znajduje się w środowisku odpowiednim do zamierzonego obszaru wprowadzania LMR.
- (ii) Okres testu jest na tyle długi, by mogło dojść do ekspresji testowanych cech.
- (iii) Szacowaną wyższość LMR, który ma być przedmiotem obrotu, oblicza się na podstawie wartości genetycznych oraz określonego wzoru krzyżowania.
- (iv) Testy oceniające i obliczenia genetyczne są zatwierdzane przez właściwy organ.

d) Interpretacja

- (i) Szacowaną wyższość LMR oblicza się w stosunku do populacji referencyjnej ze względu na cechę lub zestaw cech. W programie hodowli selekcyjnej określa się populację referencyjną i opisuje ją w sprawozdaniach z testów.
- (ii) W sprawozdaniach z testów podaje się, czy oceniana wartość genetyczna LMR jest niższa od populacji referencyjnej w przypadku którejkolwiek istotnej cechy.

3. WYMOGI DOTYCZĄCE TESTÓW PORÓWNAWCZYCH LMR

a) Pobieranie próbek LMR

(i) Próbką LMR do testów porównawczych jest faktycznie reprezentatywna dla LMR pochodzącego z materiału podstawowego, który ma zostać zatwierdzony.

(ii) LMR do testów porównawczych produkowany metodą generatywną:

— jest pozyskiwany w roku dobrego kwitnienia i dobrego owocowania; oraz

— jest pozyskiwany metodami, które zapewniają reprezentatywność uzyskanych próbek.

Do produkcji takiego LMR może być stosowane sztuczne zapylenie.

b) Wzorce

(i) Cechy wzorców stosowanych do porównania w testach jest w miarę możliwości znane przez wystarczająco długi czas w regionie, w którym ma być przeprowadzony test. Wzorce zasadniczo reprezentują materiał podstawowy, którego przydatność do danego celu jest znana w momencie rozpoczęcia testu i w warunkach ekologicznych, dla których proponuje się certyfikowanie LMR. Wzorcami wykorzystywanymi do porównania w miarę możliwości są:

— drzewostany wyselekcjonowane zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku III, lub

— materiał podstawowy urzędowo zatwierdzony do produkcji LMR kategorii „przetestowany”.

(ii) W przypadku testów porównawczych sztucznych mieszańców oba gatunki drzew rodzicielskich przynależą w miarę możliwości do wzorców.

(iii) Jeżeli to tylko możliwe, wykorzystuje się kilka wzorców. W uzasadnionych przypadkach wzorce mogą zostać zastąpione przez najbardziej odpowiedni testowany LMR lub średnią składników testu.

(iv) Te same wzorce stosuje się we wszystkich testach przy możliwie najszerszym zakresie warunków siedliskowych.

c) Interpretacja

(i) Wykazuje się statystycznie istotną wyższość w porównaniu z wzorcami dla co najmniej jednej ważnej cechy.

(ii) Zgłasza się wszelkie cechy istotne ze względów gospodarczych lub środowiskowych, które wykazują wyraźnie gorsze wyniki w porównaniu z wzorcami, a skutki tych cech są rekompensowane cechami korzystnymi.

4. ZATWIERDZENIE WARUNKOWE

Wstępna ocena na etapie testów wczesnych może stanowić podstawę warunkowego zatwierdzenia. Twierdzenie o wyższości w oparciu o wstępną ocenę jest ponownie weryfikowane najpóźniej po 10 latach.

5. TESTY WSTĘPNE

Testy w szkółce, szklarni i laboratorium mogą być akceptowane przez właściwy organ do warunkowego lub ostatecznego zatwierdzenia, jeżeli można wykazać wysoką korelację między cechami docelowymi a cechami ocenianymi zazwyczaj w testach w terenie leśnym. Pozostałe testowane cechy spełniają wymogi określone w pkt 3.

ZAŁĄCZNIK VI

Kategorie, w ramach których LMR z różnych rodzajów materiału podstawowego może być przedmiotem obrotu

Rodzaj materiału podstawowego	Kategoria LMR			
	Ze zidentyfikowanego źródła	Wyselekcjonowany	Kwalifikowany	Przetestowany
Źródło nasion	x			
Drzewostan	x	x		x
Plantacja nasienna			x	x
Drzewa mateczne			x	x
Klon			x	x
Mieszanka klonów			x	x

ZAŁĄCZNIK VII

Zmiana załącznika VII do rozporządzenia (UE) 2016/2031

W załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2016/2031 dodaje się następujące części:

„CZĘŚĆ E

Pasporty roślin służące przemieszczaniu na terytorium Unii, połączone z etykietą urzędową, o których mowa w art. 83 ust. 5a akapit drugi lit. a)

1) Paszport roślin służący przemieszczaniu na terytorium Unii, przedstawiony na wspólnej etykietce w połączeniu z etykietą urzędową dla LMR, o czym mowa w art. 83 ust. 5a, zawiera następujące elementy:

- a) wyrazy »Paszport roślin« w prawym górnym rogu wspólnej etykiety w jednym z języków urzędowych Unii i w języku angielskim, jeżeli to inny język, oddzielone ukośnikiem;
- b) flagę Unii w lewym górnym rogu wspólnej etykiety, kolorową lub czarno-białą.

W ramach wspólnej etykiety paszport roślin jest umieszczony bezpośrednio nad etykietą urzędową i ma taką samą szerokość jak etykieta urzędowa.

2) Część A pkt 2 stosuje się odpowiednio.

CZĘŚĆ F

Pasporty roślin do celów wprowadzania do stref chronionych i przemieszczania w nich, połączone z etykietą urzędową, jak określono w art. 83 ust. 5a akapit drugi lit. b)

1) Paszport roślin do celów wprowadzania do stref chronionych i przemieszczania w nich, przedstawiony na wspólnej etykietce w połączeniu z etykietą urzędową dla LMR, o czym mowa w art. 83 ust. 5a, zawiera następujące elementy:

- a) wyrazy »Paszport roślin – strefa chroniona« w prawym górnym rogu wspólnej etykiety w jednym z języków urzędowych Unii i w języku angielskim, jeżeli to inny język, oddzielone ukośnikiem;
- b) bezpośrednio pod wyrazami »Paszport roślin – strefa chroniona« – nazwę(-y) naukową(-e) lub kod(y) danego(-ych) agrofaga(-ów) kwarantannowego(-ych) dla strefy chronionej;
- c) flagę Unii w lewym górnym rogu wspólnej etykiety, kolorową lub czarno-białą.

W ramach wspólnej etykiety paszport roślin jest umieszczony bezpośrednio nad etykietą urzędową LMR i ma taką samą szerokość jak etykieta urzędowa.

2) Część B pkt 2 stosuje się odpowiednio.”.

ZAŁĄCZNIK VIII

Tabela korelacji

Dyrektywa 1999/105/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2 lit. a)	art. 3 pkt 1
art. 2 lit. b) ppkt (i)	art. 3 pkt 2
art. 2 lit. b) ppkt (ii)	art. 3 pkt 4
art. 2 lit. b) ppkt (iii)	art. 3 pkt 3
art. 2 lit. c)	art. 3 pkt 7
art. 2 lit. c) ppkt (i)	art. 3 pkt 8
art. 2 lit. c) ppkt (ii)	art. 3 pkt 9
art. 2 lit. c) ppkt (iii)	art. 3 pkt 10
art. 2 lit. c) ppkt (iv)	art. 3 pkt 11
art. 2 lit. c) ppkt (v)	art. 3 pkt 12
art. 2 lit. c) ppkt (vi)	art. 3 pkt 13
art. 2 lit. d) ppkt (i)	art. 3 pkt 23
art. 2 lit. d) ppkt (ii)	art. 3 pkt 24
art. 2 lit. e)	art. 3 pkt 25
art. 2 lit. f)	art. 3 pkt 21
art. 2 lit. g)	art. 3 pkt 22
art. 2 lit. h)	art. 3 pkt 29
art. 2 lit. i)	art. 3 pkt 30
art. 2 lit. j)	art. 3 pkt 28
art. 2 lit. k)	art. 3 pkt 31 i 32

Dyrektywa 1999/105/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 2 lit. l) ppkt (i)	art. 3 pkt 34
art. 2 lit. l) ppkt (ii)	art. 3 pkt 35
art. 2 lit. l) ppkt (iii)	art. 3 pkt 36
art. 2 lit. l) ppkt (iv)	art. 3 pkt 37
art. 3 ust. 1	art. 2 ust. 3
art. 3 ust. 2	art. 2 ust. 5
art. 3 ust. 3	—
art. 3 ust. 4	art. 2 ust. 4 lit. c)
art. 4 ust. 1	art. 4 ust. 1
art. 4 ust. 2 lit. a)	art. 4 ust. 2 akapity od pierwszego do czwartego
art. 4 ust. 2 lit. b)	art. 4 ust. 2 akapit siódmy i art. 4 ust. 4
art. 4 ust. 3 lit. a)	art. 4 ust. 6
art. 4 ust. 3 lit. b)	art. 4 ust. 5
art. 4 ust. 4	art. 6, załącznik III część B
art. 4 ust. 5	art. 23
art. 5	art. 5 ust. 2 lit. c)
art. 6 ust. 1 lit. a)	art. 5 ust. 2 lit. a)
art. 6 ust. 1 lit. b) i c)	art. 5 ust. 2 lit. b)
art. 6 ust. 1 lit. d)	art. 5 ust. 2 lit. c)
art. 6 ust. 2	art. 5 ust. 6
art. 6 ust. 3	art. 8
art. 6 ust. 4	art. 10 ust. 1 lit. b)
art. 6 ust. 5 lit. a)	art. 2 ust. 4 lit. d); art. 6 ust. 1–4

Dyrektywa 1999/105/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 6 ust. 5 lit. b)	—
art. 6 ust. 6	art. 6 ust. 5
art. 6 ust. 7	art. 7
art. 6 ust. 8	—
art. 7	art. 25 ust. 1 lit. a)
art. 8	art. 25 ust. 1 lit. b)
art. 9 ust. 1	art. 14 ust. 1
art. 9 ust. 2	art. 14 ust. 2
art. 10 ust. 1	art. 15 ust. 1
art. 10 ust. 2	art. 15 ust. 2 i 3
art. 10 ust. 3	—
art. 11	art. 16
art. 12 ust. 1	art. 18 ust. 2
art. 12 ust. 2	art. 18 ust. 4
art. 12 ust. 3	art. 18 ust. 5
art. 13 ust. 1	art. 19 ust. 1
art. 13 ust. 2	art. 19 ust. 2
art. 13 ust. 3 lit. a)	art. 19 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)
art. 13 ust. 3 lit. b)	art. 19 ust. 3 akapit pierwszy lit. c)
art. 13 ust. 3 lit. c)	art. 19 ust. 3 akapit pierwszy lit. d)
art. 13 ust. 3 lit. d)	art. 19 ust. 3 akapit drugi
art. 13 ust. 3 lit. e) i f)	art. 19 ust. 3 akapit pierwszy lit. e) i f)
art. 14 ust. 1 zdanie wprowadzające	art. 5 ust. 1 lit. a); art. 20 ust. 1

Dyrektywa 1999/105/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 14 ust. 1 lit. a)	art. 20 ust. 1
art. 14 ust. 1 lit. b)	art. 20 ust. 7 lit. c)
art. 14 ust. 1 lit. c)	art. 20 ust. 7 lit. d)
art. 14 ust. 1 lit. d)	art. 20 ust. 5 lit. b)
art. 14 ust. 1 lit. e)	art. 20 ust. 7 lit. j)
art. 14 ust. 2	art. 5 ust. 3; art. 20 ust. 7 lit. k)
art. 14 ust. 3	art. 5 ust. 5
art. 14 ust. 4	art. 5 ust. 3 akapit drugi i art. 5 ust. 4
art. 14 ust. 5	—
art. 14 ust. 6	art. 20 ust. 9 akapit drugi lit. b) oraz akapity trzeci i piąty
art. 14 ust. 7	art. 19 ust. 1 lit. l) ppkt (i)
art. 15	art. 21
art. 16 ust. 1	art. 28 ust. 4
art. 16 ust. 2	art. 36 pkt 1
art. 16 ust. 3	art. 10 ust. 3, 4 i 6
art. 16 ust. 4	—
art. 16 ust. 5	art. 28 ust. 4
art. 16 ust. 6	art. 30
art. 17 ust. 1	—
art. 17 ust. 2	art. 25 ust. 1 lit. c)
art. 17 ust. 3	art. 25 ust. 2
art. 17 ust. 4	—
art. 18 ust. 1 akapit pierwszy	art. 7 ust. 1

Dyrektywa 1999/105/WE	Niniejsze rozporządzenie
art. 18 ust. 1 akapit drugi	art. 7 ust. 2
art. 18 ust. 2	art. 7 ust. 1
art. 19	art. 26
art. 20	—
art. 21	art. 24
art. 22	art. 5 ust. 2 lit. e)
art. 23	art. 2 ust. 3; art. 4 ust. 3; art. 5 ust. 7
art. 24	art. 5 ust. 4; art. 6 ust. 5; art. 7 ust. 1; art. 18 ust. 3; art. 18 ust. 8 akapit drugi; art. 18 ust. 11; art. 20 ust. 9; art. 20 ust. 10 akapit drugi; art. 22 ust. 2; art. 23 ust. 2; art. 24; art. 25 ust. 1; art. 26 ust. 2, 3 i 4; art. 28 ust. 9; art. 33 ust. 2
art. 25	art. 2 ust. 3; art. 4 ust. 3; art. 5 ust. 7; art. 8; art. 9 ust. 5; art. 11 ust. 2; art. 18 ust. 9; art. 20 ust. 11
art. 26	art. 31 i 32
art. 27	art. 38
art. 28	—
art. 29	art. 37
art. 30	art. 39
art. 31	—
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
załącznik III	załącznik III
załącznik IV	załącznik IV
załącznik V	załącznik V

Dyrektywa 1999/105/WE	Niniejsze rozporządzenie
załącznik VI	załącznik VI
załącznik VII	art. 8
załącznik VIII	art. 18 ust. 3
załącznik IX	załącznik VIII